

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

சுலாமிஷ்ய

உனக்கு
கருணையே
கடையாதா?

அன்ரன் டெல்வக்குமார்

Digitized by Noolman Praveen
mailto:noolmanpraveen@gmail.com

சகலநிலைய உணக்கு கருவைய கிடைக்காது?

உயர்நீதிமன்றம்

மலிமேசால் பிரகாரம்

கனம் உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்
 உயர்நீதிமன்றம்

சுறுதியே உனக்கு கருணையே கிடைக்காது?

அன்றிச் செல்வக்கீழ்மார்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447,

7 (ப.எ.4), தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 24342926

தொலைநகல் : 0091-44-24346082

மின் அஞ்சல் : manimekalai@eth.net

இணைய தளம் : www.manimekalaiprasuram.com

நூல் விவரம்

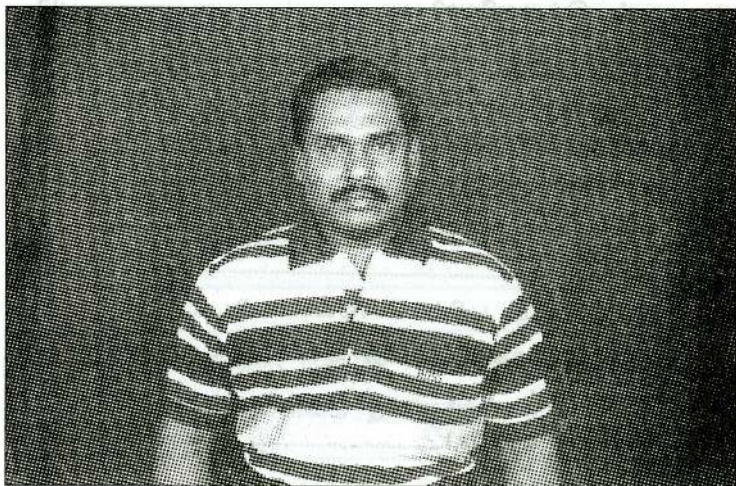
நூல் தலைப்பு	✂	சுனாமியே உனக்கு கருணையே கிடையாதா?
ஆசிரியர்	✂	அன்ரன் செல்வக்குமார்
மொழி	✂	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	✂	2005
பதிப்பு விவரம்	✂	முதல் பதிப்பு
உரிமை	✂	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	✂	மேப்லித்தோ
நூலின் அளவு	✂	கிரௌன் சைஸ் (12½ x 18½ செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	✂	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	✂	XXii + 122 = 144
அட்டைப்பட ஒவியம்	✂	ஐஸ் கிராஃபிக்ஸ்
லேசர் வடிவமைப்பு	✂	கிறிஸ்ட் கம்ப்யூட்டர்ஸ் ☎ 23725639
அச்சிட்டோர்	✂	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப்ஸெட் சென்னை - 94.
நூல் கட்டுமானம்	✂	தையல்
வெளியீட்டோர்	✂	மணிமேகலைப் பிரசுரம் சென்னை - 17.

விலை

✂

ரூ. 40.00

வகைப்பாடு

இந் நூலாசிரியர்
அன்ரன் செல்வக்குமார்

பொருளடக்கம்

1.	கொந்தளித்த கடல் கறைபடிந்த நாள்	1
2.	கருணையே இல்லாத கடலலையே!	7
3.	மண்மூடிப் போனாளே!	13
4.	கண் இல்லையோ?	15
5.	எங்கோ தொடங்கியது... ..	17
6.	ஏன் இந்த ஆவேசம்?	19
7.	அடுக்குமா?	21
8.	உயிர்கள் பறித்தது	23
9.	ஏன்?	25
10.	தவிப்பு	27
11.	இயற்கையே பதில் சொல்வாயா...?	31
12.	கடலில் மிதக்கும் மனித உயிர்!	35
13.	ஏ கடலே!	39
14.	மீண்டும் வராதே!	41
15.	புதிய வருகை	43
16.	காவு கொண்டாயே!	47
17.	அஞ்சலி	49
18.	இனி யார் ஒளி தருவார்...?	53
19.	உதவிக்கு வருவாயா?... ..	59
20.	யார் சொல்வார்?	63
21.	புத்தாண்டே நீ ஏன் வந்தாய்?	67
22.	யாரை நோக?	71

23.	கொலைமகள்!.....	75
24.	கருணை இல்லையா...?	81
25.	நாம் செய்த பாவம் என்ன?.....	87
26.	கண்ணீரலை!	91
27.	கை கொடுப்பார்களா?.....	93
28.	யாரிடம் சொல்லி அழ?.....	97
29.	சுனாமியே நீ...	99
30.	கொடிய அழகு	101
31.	சுனாமி அலை	103
32.	ஈனர்கள் திருந்தமாட்டார் இன்னொரு சுனாமி வேண்டும்!.....	105
33.	நீயுமா...	106
34.	சுனாமி	108
35.	கடலே கரையை மீறாதே	110
36.	கடலன்னையே! சினம் தணித்திடு.....	112
37.	இது பொய்யல்ல	114
38.	வழியொன்று	116
39.	சுனாமியே உனக்கு கருணையே கிடையாதா?7	118

இனிய வாசக அன்பர்களுக்கு

என் இனிய வணக்கங்கள் பல!

நின்று

நிதானித்து

நிமிர்ந்து பார்க்கின்றேன்

எழுத்துலகில்

காலடி எடுத்து வைத்து

முப்பது ஆண்டுகள்

ஆகிவிட்டது

ஆனால்;

இவ்வளவு சோகத்துடனும்

துக்கத்துடனும்

மனவாட்டத்துடனும்

நான்

எழுத உட்கார்ந்தது கிடையாது

எப்போதுமே

எழுதவென

உட்கார்ந்துவிட்டால்

என்

நெஞ்சில்

நான்

பொதித்து வைத்திருக்கும்

அத்தனையையும்

ஒரே மூச்சில்

எழுத்தில்

வடித்து விடுவேன்

ஆனால்,
 இன்று மட்டும்
 எனக்கு
 என்ன நடந்தது
 ஏன் இந்த சோகம்
 ஏன் இந்த மனவாட்டம்
 ஏன் இந்தத் தடுமாற்றம்
 என் கைகள்
 நடு நடுங்குகின்றன
 கடந்த
 முப்பத்தொரு நாட்களாக
 நான்
 தொலைக்காட்சியில்
 இணைய தளத்தில்
 பார்த்த காட்சிகளையும்
 நிகழ்ச்சிகளையும்
 செய்திகளையும்
 புதினப் பத்திரிகைகளில்
 படித்த
 அவலச் செய்திகளையும்
 எனது
 மனைவியும் - மகனும்
 என்னுடன் அடிக்கடி
 தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு
 சொல்லிய செய்திகளையும்
 எனது
 மூத்த சகோதரி
 சங் சகோ. சிஸ்டர் பெல்சியானா
 திருச்சிலுவை கன்னியர் மடம்

எனக்கு
 'களத்தில்'
 நின்று தெரிவித்த
 செய்திகளையும்
 என்னுள்ளத்தில்
 பதிய வைத்த நான்
 இன்று அத்தனையையும்
 கவிதையாக்கி எழுதவேண்டிய
 கட்டாயம்

என் மக்களுக்கு
 நான் பார்த்த
 அவலக் காட்சிகளையும்
 கேட்ட
 துக்ககரமான - பரிதாபகரமான
 செய்திகளையும்
 கவிதையாக்கிக்
 கொடுக்கவேண்டிய

ஒரு
 பெரிய கடப்பாடு
 இக்கடமையை

ஒரு
 'சுகமான சுமையாக
 நான் உணர்ந்தாலும்
 எழுதும் போது
 என் மனதும்
 என் நெஞ்சும்
 என் கையும்
 நடுநடுங்குகின்றது

என் கண்களில்
 நீர் குளம் கட்டுகிறது
 முப்பது வருடகால
 எனது எழுத்துலக வாழ்க்கையில்
 இவ்வளவு
 சோகமாக நான்
 ஒருபோதும்
 எழுத உட்கார்ந்ததே கிடையாது.
 என் தாயே!
 என் தமிழ் அன்னையே
 உன் அடிதாமுது
 என்மனமட்ட நிலையில் இருந்து
 எழுத நான்
 விழைகின்றேன்

மத்திய கிழக்கு நாடான
 தோஹா - கட்டாரில்
 நான் இருந்தாலும்
 என் எண்ணம் - சிந்தனை எல்லாம்
 எங்கள்
 தமிழீழ மண்ணில்தான்.
 ஈழம் என நினைக்க
 இனிக்கின்ற என் தாயகமே!

வாழையடி வாழை என
 வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு
 உண்ண உணவுடனே
 ஒப்பற்ற நன்னீரும்
 வண்ணமலர்ச் சோலைகளும்

வளங்கொடுக்கும் வானிகளும்
 ஆக்கி வைத்த தாயே
 அலைமலைகள் தாக்கி உன்னை
 அழித்துவிட்ட பேரழிவு இவை
 அழியாத பேரிடிகள்
 வானம் தவறாது
 மழை பொழியும்
 மாநிலத்தில்
 தானம் தவறாத
 தவச்செல்வர்
 வாழ்நாட்டில்
 மானம் தவறாத
 'மாவீரர்'
 வாழ்நிலத்தில்
 கூனல் அலைகள் வந்து
 கூற்றுவனாய்ப் பாய்ந்து
 செய்திட்ட அழிவுகளை
 எப்படி நான்
 எடுத்தியம்ப...

வானம் வெளுத்திருக்க
 வாடை தணிந்திருக்க
 ஞானம் பிறந்திருக்க
 கானம் பரந்திருக்க
 நோயறும் மெய் ஞாயிறுவில்
 தேயம் மகிழ்ந்திருக்க
 பாயைச் சுருட்டாமல்
 பாலகர்கள் பள்ளிகொள்ள
 மாலை இல்லை

மேளம் இல்லை
 தாளம் இல்லை
 இராகம் இல்லை
 கோலம் குறிகளில்லை
 குமுறும் குரலும் இல்லை
 எட்டரை மணிக்கு
 அந்த
 இயமன் இரைந்து வந்து
 ஆடிய கூத்தினால்
 எம்
 ஈழம்பட்ட
 இடர்ப்பாடுகளையும்
 எம்மக்கள்பட்ட
 அவலங்களையும்
 கடலோரக் கிராமங்கள்
 எங்கும் ஏற்பட்ட
 அவலச் சாவுகளையும்
 செந்தாமரை அழகில்
 செவ்வந்திப்பூ அழகில்
 மைந்தர்கள் உயிரிழந்து
 வரிசையிலே கிடந்த
 அவலக்காட்சியையும்
 எப்படி எடுத்துரைப்பேன்!

புல்லும் கசங்காமல்
 மெல்ல அடிவைக்கின்ற
 அல்லி மலர்ப் பிஞ்சுகளை
 'சுனாமி' அலை
 கொண்டு குவித்த

கொடுரச் செயலை
 எப்படி விதைந்துரைப்பேன்
 தாலி இழுந்துவிட்ட
 தாரங்கள் கண்ணீரால்
 காலைக் கழுவிவிட்ட
 பரிதாபத்தை என் சொல்வேன்
 மரங்கள் அழித்து
 மாடாடு கொண்டு சென்று
 புரங்கள் அழித்து
 தமிழர் பொற்காலம்
 சிதைத்த சீரழிவை
 என் சொல்வேன்
 எங்கள் உயிரான
 கடலோரக் கிராமங்களான
 தாழையடி, செம்பியன்பற்று
 ஆழியவளை மணல்காடு
 நாகர்கோயில் பருத்தித் துறையுடன்
 எங்கள் இதயமாம்
 வல்வெட்டித் துறையையும்
 முல்லைத் தீவையும்
 'சுனாமி - கடற்கோள்'
 தாக்கி அழித்த பேரழிவுகளை
 எப்படி எழுத்தில் நான்
 உங்களுக்கு எடுத்துரைப்பேன்

பெற்றோரைப் பிள்ளைகளைப்
 பிரிய உறவினரைப்
 பற்றி இழுத்துச்
 சுற்றிச் சுழற்றிய

பரிதாபத்தை என் சொல்வேன்
 கரும்பில் உருவான
 கன்னியர்கள்
 உன்கையாம்
 இரும்பிலே சிக்கிய
 இடரால் மடிந்ததை
 நான் என் சொல்வேன்

வீட்டை அழித்தெறிந்து
 விரும்பும் பொருள் எடுத்து
 காட்டிலே கொண்டு சென்று
 காரிகைகள் தொங்கவிட்ட
 கண்ராவியை என் சொல்வேன்

காலம் எல்லாம்
 நாம் வாழ்ந்த
 கவினான இல்லம் இங்கே
 பாலைவனம் போலான
 பரிதாபம் என் சொல்வேன்

உடல்களோடு
 உடமைகளை
 ஒரு நொடியில்
 எற்றிவிட்டு
 கொட்டில் குடிசையல்லாம்
 குருவிக் கூடாக்கிவிட்டு
 தேடிய தேட்டமெல்லாம்
 திருடிச் சிதைத்துவிட்டு
 ஓடியது 'சுனாமி' அலை

ஓலமோ வான்முகட்டில்
 இனியும் தொடர்ந்து
 என்னால் உட்கார்ந்து
 எழுத முடியாது - ஏனெனில்
 என் நெஞ்சு வெடித்துவிடும்.

அன்புடன்

அன்ரன் செல்வக்குமார்

20.2.2005

Resi :

T. Anton (Selvakumar)
 22/17, Lane No.1,
 Sara Textile Road,
 Puttalam,
 Sri Lanka.
 Tel: 094322265810.

Office :

Anton Thevasagayampillai
 Central Control Room,
 Qatar National Cement Co,
 P.o. Box : # 1333,
 Doha - Qatar.
 Tel : off. 009744712583
 Mobile : 09745683199
 Off Mobile : 09745562075
 Email : antonk2004@yahoo.com
 Website : www.angelfire.com/ut/anton

கனேடியன் தமிழ் ஒலிபரப்பு நிலையத்திலிருந்து...

அன்புள்ள கவிஞர் அன்ரன் செல்வக்குமார் 'சுனாமியே உனக்கு கருணையே கிடையாதா?' கவிதை அருமையிலும் அருமை. எமது தாய் மண்ணின் கடலோரக் கிராமங்களில் சுனாமி அலை ஏற்படுத்திய பேரழிவுகளையும் மக்கள் பட்ட அவலங்களையும் மரணங்களையும் மரபுக் கவிதை மூலம் நீங்கள் படைத்திருக்கும் பாங்கு அலாதியானது. எங்களால் நடாத்தப்படும் கனேடியன் தமிழ் ஒலிபரப்பு நிலையத்தில் நடத்தப்படும் கவிதை நிகழ்ச்சியில் உங்கள் கவிதை ஒலிபரப்பப்பட்டு நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.

**வாழ்க நின் கலையுள்ளம்
வளர்க நின் கலைச்சேவை**

Mr. Ilayabharathy
Canadian Tamil Broadcasting Board
No. 88, Leird Drive
Toronto
M₄G₃V₁
Canada
Tel : Redi 01416 2232215
Off : 01416 4292822

அன்புடன்
உங்கள்

இளையபாரதி

16-4-2005

லண்டன் முரசு
முன்னாள் உதவி ஆசிரியரின்

வாய்மொழி

திரு. அன்ரன் செல்வக்குமார் அவர்களின் சுனாமியே உனக்குக் கருணையே கிடையாதா? என்ற கவிதைத் தொகுதி மணிமேகலைப் பிரசுரம் மூலம் வெளிவருவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இந்நூல் வெளியிடப்படுவது எனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. தொலைபேசி மூலமாக இக்கவிதை எனக்கு அன்ரன் செல்வக்குமார் படித்துக் காட்டிய போது சொல்லொணா ஆனந்தமடைந்தேன். ஏனெனில் எனது ஊரவரான திரு. அன்ரன் செல்வக்குமார் அவர்களை சிறு பிராயத்திலிருந்தே நன்கு அறிந்தவன் நான். ஈழநாடு, ஈழமுரசு, லண்டன் முரசு பத்திரிகைகளில் நான் உதவி ஆசிரியராக இருந்தபோது இவரின் ஆக்கங்கள் பல இடம்பெற்று உலகளாவிய புகழையும் தனதாக்கிக் கொண்டவர். இவரின் தமிழ் ஆர்வம், ஆற்றல் கணக்கிட முடியாதது. சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் இவர் தமிழ் வார்த்தை வங்கி என்று சொல்லலாம்.

இவரின் கோடுகளும் கோலங்களும், வானத்துப்பெண் ஏன் கண்ணீர் வடிக்கிறாள்?, அந்தரிக்கும்

ஆன்மா கவிதைத் தொகுதிகளும், சமுதாயத் தோப்பில் சாய்ந்த தென்னைகள், குமாரத்தி சிறுகதைத் தொகுதிகளும் இலக்கிய ஆர்வலர்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்த வகையில் ‘சுனாமியே உனக்குக் கருணையே கிடையாதா?’ கவிதைத் தொகுதியும் இலக்கிய உலகில் இவரின் பெயரை நிலை நிறுத்தும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

“நாடும் பொருட்கள் அனைத்தையும் - சில
நாளினில் எய்தல் பெறுவாய் - அவர்
காடு புதரினில் வளரினும்
காவனம் என்றதைப் போற்றலாம் - அந்த
ஞானம் விரைவில் எய்துவாய்.”

வாழ்க நின் கலை உள்ளம்

அன்புடன்

S. ஜெகதீசன்

25.4.2005

S. Jegathesan

1580 Sandhurst circle

Apartment 709

Scarborough, Ontario

M₁V₂I₃

Canada

Tel : 01416 2917077

சொல்லின் செல்வன்
செந்தமிழ்த் தென்றல்
மதுரகவி - புலவர்மணி

இளவாலை அமுது அவர்களின்

புத்தொரு

என்பிரிய தம்பி அன்ரன் செல்வக்குமார்,

“உமது தமிழ் ஆர்வத்தையும்
உமது தமிழ் ஆற்றலையும்
அளக்க ஒரு பாகைமானியும் கிடையாது
கனாமி கவிதைகள் அருமையாகப்
படைத்துள்ளீர்”

“வாழ்க உமது தமிழ் பற்று”

Poet A. Adakalamuthu

அன்புடன்

உமது பிரிய அமுது

16.4.2005

படிப்புரை

ஆசியக் கண்டத்தில் சென்ற (2004) டிசம்பர் 26 அன்று அதிகாலை கடலுக்கடியில் ஏற்பட்ட நில நடுக்கத்தின் விளைவாக கடல் சீற்றம் கொண்டு பொங்கி எழுந்து தமிழகக் கடலோரப் பகுதியிலும், இலங்கை யாழ்ப்பாணக் கடலோரப் பகுதியிலும் பல கிராமங்களைப் பிணக்காடுகளாக்கி 'சுனாமி' என நாமகரணம் சூட்டிக் கொண்டது!

இந்தச் 'சுனாமி'ப் பேரலைகளால் லட்சக்கணக்கான மனிதர்கள், பச்சிளங் குழந்தைகள், கால்நடை இனங்கள், மீனவர் குடிசைகள், அவர்களது உயிர், உடமைகள் அனைத்தும் நாசமானதை உலகிலுள்ளோர் அனைவரும் நீண்ட நெடுங்காலம் வரை மறக்க முடியாது. உயிர் நஷ்டம், பொருள் நஷ்டம் இவையெல்லாம் ஈடு செய்யப்பட முடியாதவையாகும். சுனாமிப் பேரழிவு குறித்து நாள்தோறும் செய்திகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் அரசுகளும் உரிய நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன.

இதுபற்றியெல்லாம் செய்திகள் வருவதோடு கூட கதை, கட்டுரை, கவிதைகள் மூலமும் பல எழுத்தாளர்கள் / கவிஞர்கள் உயிரிழந்தோருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி வருகின்றனர்,

'ரோம் நகரம் பற்றி ளிந்தபோது நீரோ மன்னன் பிடில் வாத்தியம் வாசித்ததாக' ஒரு கதையுண்டு. அந்த

மன்னனின் அலட்சியப்போக்கு, இறுமாப்பு இவைகளைக் கண்டிக்கும் வகையில்தான் இந்த வசனம் இன்னமும் பேசப்பட்டு வருகிறது. 'செய்திகள் வருவது சரி; இதுபற்றிக் கவிதை பாட என்ன அவசியம்?' என்று சிலர் இடக்காகக் கேட்கலாம். அவர்களுக்குத் தெரியாது, கவிதை என்பது வேல்முனையைப் போன்ற கூரான ஆயுதம் என்பது! அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நாடுகள் விடுதலை பெறவேண்டிப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட சமயம் தமிழகத்தில் பாரதியார், நாமக்கல் கவிஞர், பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் எழுதிய ஆவேசமான கவிதைகள் 'எரிதணல் கக்கும் ஆயுதங்களாக' உருவெடுத்து அதிகார வர்க்கத்தின் அரியாசனங்களையே ஆட்டிப் படைத்தது கண்கூடான சரித்திரச் சான்றுகள்!

யாழிலங்கையைச் சேர்ந்த இளங்கவிஞர் திரு. அன்ரன் செல்வக்குமார் அவர்களும் தற்போது தனது எரிதணல் கக்கும் ஆயுதமாகிய கவிதைகள் மூலம் 'சுனாமிப் பேரலை'யைச் சாடிப் பாக்கள் புனைந்துள்ளார்! இவர் தொடுக்கும் யுத்தம் கண்டு, சுனாமிப் பேரலையைப் பொங்கியெழுச் செய்த விரிகடலும் விளைந்ததோர் மாபெரும் கேடினை உன்னி, உளம் வருந்துவது போல் ஒரு கவிதையும் இத்தொகுப்பில் வருகிறது. 'தவிப்பு' எனும் தலைப்பிலான அக் கவிதையில் கடல் இவ்வாறு தன் இயலாமையை தெரிவிக்கிறது! 'என் ஆழப்புவிக்குள் வெடித்தெழுந்த பூகம்பத்தால், சுனாமியினால் நானும் துவம்சம் செய்யப்பட்டுள்ளேன்!... என்னைப் புரிந்து மன்னியுங்கள்! என்றோ ஒருநாள் உங்கள் பொற்பாதங்களைக் கழுவ, பாவி நான் காத்திருக்கின்றேன்!'

- இவ்விதம் பேரழிவை ஏற்படுத்திய கடலே தான் அறியாமல் நிகழ்ந்துவிட்ட ஒரு கொடுமைக்குத் தன் தனிப்பின் மூலம் மக்களுக்குச் சமாதானம் கூறி மன்னிப்பு வேண்டுகிறது! இது தீரு. அன்ரன் செல்வக்குமார் அவர்களின் சோகத்தினிடையே எழக்கூடிய நகைச்சுவை உணர்வையும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளதல்லவா?!

பதிப்புரையின் முடிவாக, பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் அரசுகளும் நீரோ மன்னனை உதாரணம் கொள்ளாமல் நிவாரணப் பணிகளை முழுமனதோடு, கருணை உள்ளத்தோடு செய்து முடிக்க இந்நூலாசிரியரை முன் நிறுத்தி அவர் சார்பாகவும், பதிப்பகத்தின் சார்பாகவும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறோம்.

- பதிய்கத்தார்

விற்பனையாகும் இதர நூல்கள்!

இலக்கியம் - பல்கலைக் கவிதைகள்	
இதயத்தின் உதயம் (கவிதையும் கட்டுரையும்) பெ. பரிமளசேகர்	21.00
பாவேந்தரின் புதியதோர் உலகு செய்வோம் -கவிஞர் மித்ரா --	26.00
பாட்டும் நானே படமும் நானே - எம். மாரிமுத்து -----	13.00
(தமிழ் இலக்கிய பாடல்களின் ஆய்வு)	
மாற்றம் நிச்சயம் வரும்-பாவலர் கருமலைப் பழம்நீ -----	20.00
(உரைவீச்சுக் கட்டுரைகள்)	
கவிதையே விடியலாய் -----	34.00
மனதிற்குப் பிடித்த மழைத்துளிகள் -----	15.00
பூத்தெழும் புதுமைகள் -----	21.00
தேடல் -----	16.00
இழைவரம் -----	13.00
உலகமெல்லாம் தமிழோசை -----	20.00
அமுதுவின் கவிதைகள் -----	75.00
இளம்வழுதி கவிதைகள் பாகம் - 1 -----	45.00
பாகம் - 2 -----	42.00
கவிதைச்சரம் -----	25.00
வேதாவின் கவிதைகள் -----	42.00
கவிதை எழுத வந்தேன் -----	50.00
உள்ளேன் ஐயா -----	28.00
ஓர் ஆத்மாவின் ராகம் -----	45.00
தூறல் கோலங்கள் -----	32.00
தாமிரபரணிக் கரையினிலே -----	36.00
கல்விக்கு ஏங்கும் கிராமம் -----	25.00
புதுக்கவிதைகள் ஓர் அலசல் -----	43.00
தமிழ்மொழித் தமிழர் வளர்ச்சி கதைகள்	
உயிர்(த்) தமிழே -----	22.00
நிழல் தேடும் மனிதன் -----	30.00
புதிய நூற்றாண்டு தமிழர் -----	24.00
தமிழர் மாண்பு -----	24.00

பொருளின் அடல் கற்றுபடிந்து நான்

கடலோரக் கிராமங்கள்
 எங்கும் - பணக்குவியல்
 ஒரே பணக்குவியல்
 எத்தனை ஆயிரம் பேர் சாவு?!
 இன்றுவரை
 இறுதிக்கணக்கு எடுக்கப்படவில்லை!
 எடுக்கப்படவும் முடியாது
 ஏனெனில்;
 கடல் மணல்
 தோண்டத் தோண்ட
 பணம் கிடைக்கின்றது
 கடல் இருந்து
 பணங்களும்

கரையொதுங்குகின்றன!
 பிள்ளையைக் காணோம் - என
 தேடி அலையத் தாய் இல்லை
 மனைவியைக் காணோம் என
 புகார் கொடுக்க கணவனில்லை!
 கடற்கரையில் - பல
 ஊர்களையே காண முடியவில்லை!
 குடும்பம் - குடும்பமாக
 செத்து ஒழிந்து விட்டார்கள்
 நூறாண்டு வாழ்கின்றவர்களின்
 நினைவுக்கு எட்டியவரை
 இப்படியொரு

கடற்கொந்தளிப்பு
 ஏற்பட்டதே இல்லையாம்!
 காலங்கள் தோறும்
 ஊழிகள் ஏற்பட்டு
 கடல் கொந்தளித்து
 உலகை அழிக்கும் என
 கதைகள் படித்ததுண்டு
 அதை
 ஊழிக்காலம் என்பார்கள்
 ஆனால்;
 இந்தக் கலிகாலத்தின்
 முடிவிலும்
 கடல் பொங்கி

உலகத்தையே அழிக்கும்

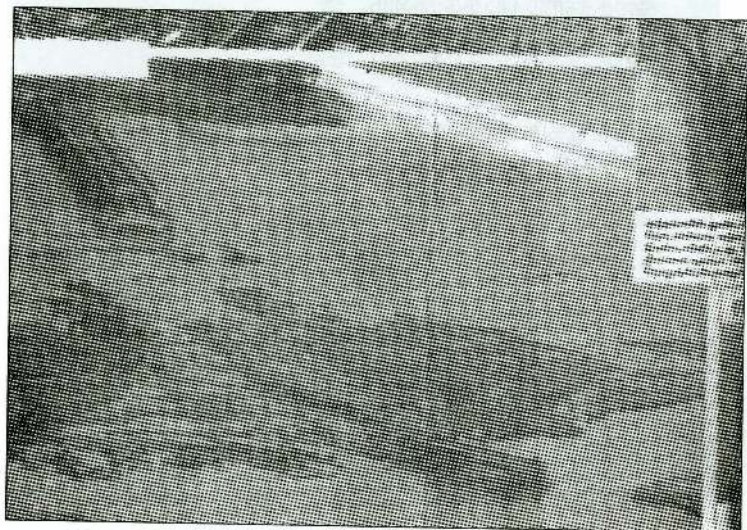
என்கின்றார்கள் - அந்த
ஊழிக்காலத்தின்
முழு அழிவுக்கும் சேர்த்து
இந்த - சுனாமி
ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டதுவோ?!

கடல் - தாய்
பெளர்ணமி - மகள் என
படித்ததுண்டு
அதனால் தான்
அமாவாசை - பெளர்ணமி நாட்களில்
மகளைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில்
கடல் பொங்குகின்றது,
கரை தாண்டி வருகிறது என
கதைகளில் படித்ததுண்டு
ஆனால்
டிசம்பர் 26
கடல் பூகம்பத்தினால்
அலைகள் ஆயிரம் ஆயிரம்
மைல்கள் சுற்றி வந்தன சுழன்றும் வந்தன
உயிர்களைக் காவு கொண்டது
இது
எம் வாழ்வில் ஒரு கறை படிந்த
கரிநாள் இது கரிநாள்.

பலர் துன்புறுத்திய பின்னர்

சுனாமியின் தாக்கம்
கொடி, கங்கா, கங்கா
கொடி, கங்கா, கங்கா
கொடி, கங்கா, கங்கா
கொடி, கங்கா, கங்கா

கருணையே கீஸ்பாடி கடலையே...

கடல்தாயே - எம்

கடல் அன்னையே

ஏன் இந்தச் சீற்றம்?

ஏன் இந்தக் கோரத்தாண்டவம்?

கடல் தாயே

உன்னை நம்பி அல்லவா

இந்தப் பூமியும் - நாங்களும்

இங்கிருக்கின்றோம்

அன்னையே!

ஏன் இந்தச் சீற்றம்...?

ஏன் இந்தக் கோரத்தாண்டவம்?

பச்சைக்குழந்தைகள்

பாவம் அறியாதவர்கள்

உன்மடியிலே ஓடியாடி

உல்லாசம் கண்டவர்கள்!

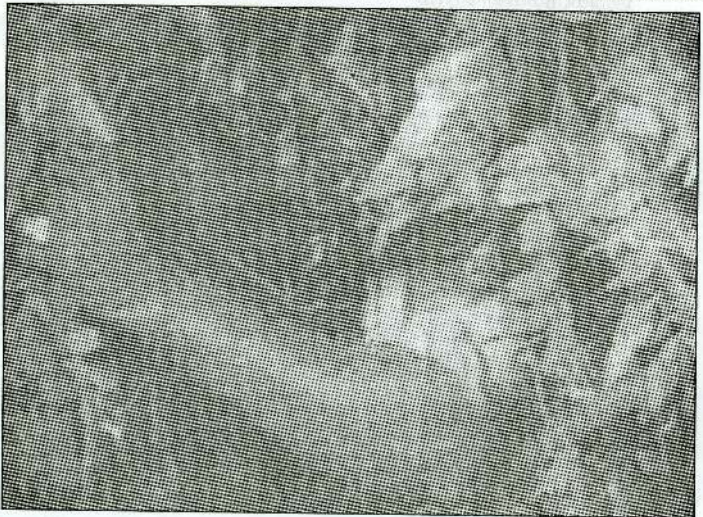
ஏன் தாயே

அவர்களை விழுங்கினாய்...?

தாயான நீ எப்போது

பேயாக மாறினாய்...?

பிஞ்சுக் குழந்தைகள்

பிணமாகக்

குவிந்து கிடப்பதைப் பார்த்து

நெஞ்சு வெடிக்கிறது தாயே!

தொப்புள் கொடி உறவாய்

எம்முடன் இருந்த நீ

எப்போது

நஞ்சுக் கொடியானாய் நீ?

உப்பெடுத்து உப்பெடுத்து

ஒல்லியான உன் உடல்

அகோரத் தாகம் தணிக்க

உயிர் குடித்துத் தாகம் தணிக்க

கரை தாண்ட வேண்டுமென

எப்போது முடிவெடுத்தாய்...?

பாதிப்பேர் போன இடம்

தெரியவில்லை

மீதிப்பேர் இருக்கும் இடமும்

தெரியவில்லை

பெரும் அலையாய் வந்து

உயிர் காவு கொண்டதும்

பற்றாது - என

முழுக்கிராமத்தையும்

மண்கொண்டு முடினாயே...

இனி உன் காலடியில்

உல்லாசமாக நாம்

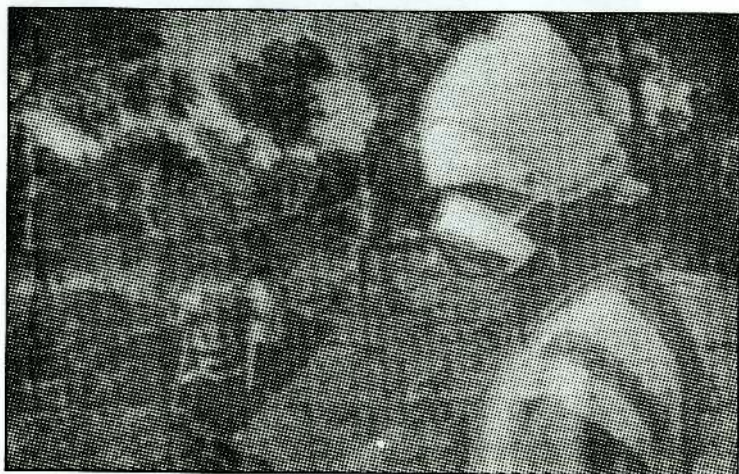

எப்படிப் பொழுது போக்குவோம்?
உன் உப்புக்காற்றை
இனி
நாம் எப்படி மனம் வந்து
சுவாசிப்போம்...??
காதலியின் கைப்பிடித்து
உன் கடல் மணலில்
எப்படி காலடி பதித்து நடப்போம்?
பொறுத்துப் பொறுத்து
வெறுத்துப் போன பூமியை
அமைதிப்படுத்துவது எப்படி?
விழி பிதுங்கித் தவிக்கிறது
வழி தெரியாமல்
விஞ்ஞானம்...!

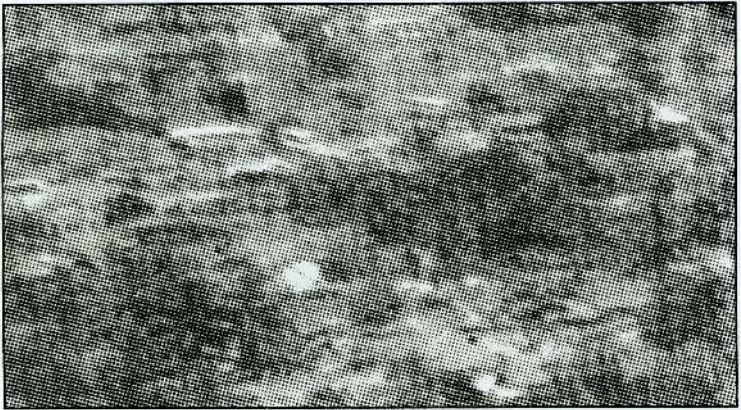
மாமியே உனக்கு கருணையே கிடையாதா?

மண்முடிப் போனானே!

வெண்மணல்
வெளிதனில்
அடியெடுத்து
சின்னசின்னதா
கால்பதித்து
என்பிள்ளை
ஓடிவிளையாட
நான்
கண்முடிப் படுத்திருப்பேன்
இன்று
என் பிள்ளையை
மண்முடிப் போனாயே!

கண் கீஸையோ?

ஞாயிறு காலை
 நடுங்க வைக்கும் குளிர்
 போர்த்திய போர்வையை
 விலக்க மனமில்லாமல்
 உறங்கியபோது
 நிலமகள் நீ
 புகம்பமாய் வந்து
 எம்மை
 தட்டி எழுப்பினாயோ?
 வீட்டைத் துறந்து

கடற்கரை

வெட்ட வெளியில்

நாம்

தஞ்சம் அடைந்தோம்

என்றும் பாசமாய்

இதமாய்த்

தொடும் அலைகள்

இன்று

அய்ய... கோ...

இழுத்துச் சென்றதே எங்களை!

எங்கோ தொடங்கியது

இந்தோனேசியாவின்
சமத்திரா நடுக்கடலில்
அதிகாலை 6.26 மணிக்கு
டிசம்பர் 26 'சுனாமி' தொடங்கியது!

எங்கோ தொடங்கியது
எங்கெங்கோ தொடர்ந்தது
எண்ணிப் பார்ப்பதற்குள்
எல்லாம் முடிந்து போனது!

எவர் எழுப்பினரோ?
கொந்தளித்து எழுந்தது
வாய் கொப்புளித்துப் போனது
மனிதக் கண்ணீரில்!

பூமியின் பரப்பளவில் மூன்று மடங்கு
போதவில்லையோ கடலுக்கு?
மண் தாண்டி வந்து
மனித உயிர்களையும் உறிஞ்சிவிட்டதே!

ரென் இர்த ஆவேசம்?

கடல் தாயே

எம் கடல் அன்னையே

ஏன் இந்த ஆவேசம்?

நெஞ்சம் பதறுகின்றது

பிஞ்சுக் குழந்தைகளையும்

இளம் குருத்துக்களையும்

காவு கொண்டாயே

வஞ்சம் மனதில் வைத்து

ஐந்து வயதுப் பாலகர்களை

அள்ளிக் கொண்டு போனாயே

இது

அடுக்குமோ உனக்கு?

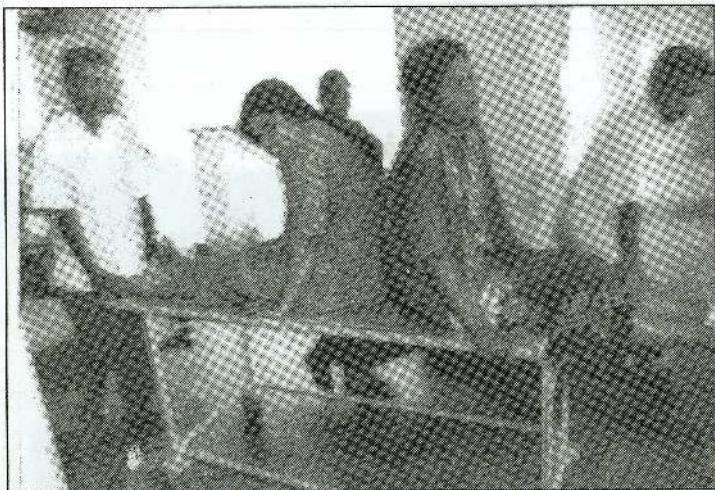

அடுக்குமா?

புதைக்க இடமும்
இல்லை
எரிக்க விற்கும்
இல்லை
அழுவதற்குக் கூட
கண்ணீர்
இல்லை!
அலைகடலே
அடுக்குமா
இந்த அழிவு?

2 பிள்ளை பரிஷிஷி

விடுமுறை நாளானதால்
 விடுதலை உணர்ச்சியுடன்
 காலாற நடக்க வந்தவர்களை
 காலரா வந்தெடுத்தது போல
 கணநேரத்தில்
 காணாவடித்து
 கனக்க வைத்தாய்
 எம் இதயத்தை!
 விடியலைத் தரிசிக்க
 விழித்து எழுந்தவர்களுக்கு
 முடிவுரை நீ எழுதி
 முடிவில்லாத சோகத்தில்
 மூழ்கடித்து விட்டாயே!

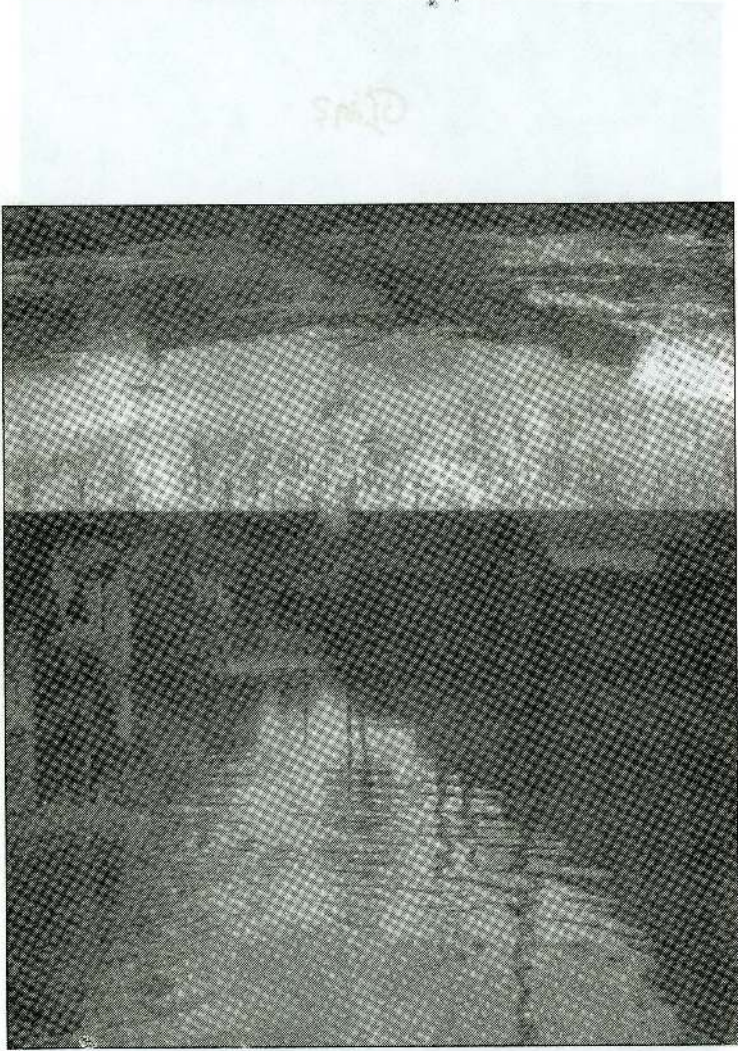

௭?

அலையே
கடல் அலையே!
உன்
உப்புக் காற்றை
சுவாசித்து
வாழ்ந்தவர்களின்
உயிர்க்காற்றை
நீ
குடித்ததேனோ?

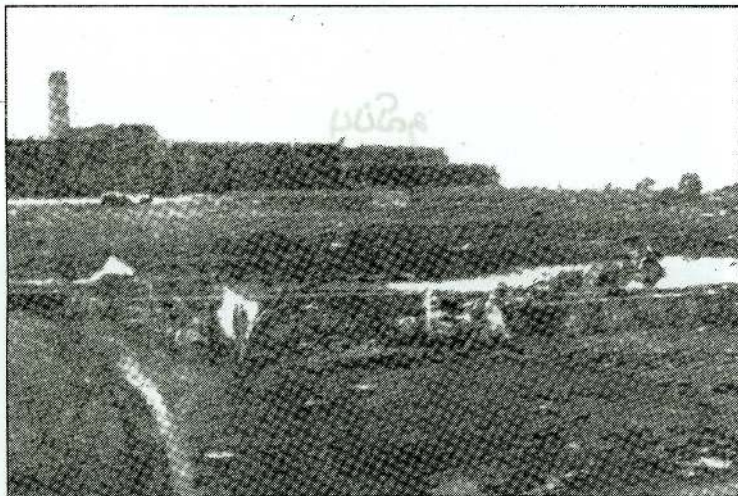

அன்பு

என் அருமை மக்காள்
 நீங்கள்
 என்னை வெறித்துப் பார்ப்பது
 எனக்குத் தெரிகின்றது!
 தென்றல் கூட
 என்னை
 தெறிப்பாகப் பார்க்கின்றது
 வெறுப்போடு!

ஓ... என் அருமை மக்களே
 இனிய நண்பர்களே!
 என்
 அருமைத் தோழர்களே!
 நான்
 உங்களுக்கு என்ன செய்தேன்?
 எய்தவன் இருக்க
 நீங்கள்
 அம்பை நோவானேன்?
 என்னருகில்
 ஓடி நடந்து
 சிரித்து விளையாடிய நீங்கள்

ஏன் இப்போது

என்னை மௌனமாய்ப்

பார்க்கின்றீர்கள்?

நானும் உங்களைப் போல்தான்

எல்லாவற்றையும் பறிகொடுத்து

பரிதவித்து நிற்கின்றேன்!

என் ஆழப்புவிக்குள்

வெடித்தெழுந்த புகம்பத்தால்

சுனாமியினால் - நானும்

துவசம் செய்யப்பட்டுள்ளேன்!

உங்களைப் போல் எனக்கும்

சொல்லொணா வேதனைகள்

ஏகப்பட்ட இழப்புக்கள்

என்னைப் புரிந்து மன்னியுங்கள்!

என்றோ ஒருநாள்

உங்கள் பொற்பாதங்களைக் கழுவ

பாவி நான் காத்திருக்கின்றேன்!

இயற்கையே படிச் சொல்வாயா...?

உடல் புசிக்கத்தான்
 வேகங்கொண்டெழுந்து
 கரைதாண்டி வந்தாயோ கடலலையே?
 ஆபத்தை அள்ளி வந்து
 விலைமதிப்பற்ற உயிர்பறித்தாயே
 வீண் பாவத்தை இப்போது சுமந்து கொண்டாயே...!

உன் இயற்கை அழகை
 இரசிக்க வந்தோரைக் கூட
 ஈவிரக்கம் இல்லாமல் - நீ
 புசித்து விட்டாயே - அலையே
 இது நியாயமா? தருமமா...?
 சாவைப்பற்றியே நினைத்து வந்த
 கடலலையே... சமுத்திரமே...
 உன் கரைதாண்டி வந்து எம்
 பிள்ளைகளைக் கவ்விச் சென்றாயே?
 மலைபோல அலையலையாக
 சுற்றிச் சுழன்று வந்த உனக்கு
 எங்கள்
 மரண ஓலம் எங்கே கேட்டிருக்கும்?
 ஏய் பூமித்தாயே...
 உன்னைத்தான் கேட்கின்றேன்

பல அறுவைசிகிச்சமை கட்டுகாதி

உனக்கு
 பூமித்தாய் என்ற
 அழகான பெயருண்டு
 இயற்கையின் வெளிப்பாடுதான்
 உனது நிலநடுக்கமா?
 மீளாத்துயில்கொண்ட
 எம் உறவுகளுக்கு - நீ
 இப்பொழுதே பதில் சொல்!
 அலையோடு அலையாக...
 எம்மண் அள்ளுண்டு போவதற்கு
 கடலைத் தூண்டிவிட்ட
 கல்நெஞ்ச நிலமே - நீ
 எமக்கொரு பதில் சொல்
 உன் இரைதேடும் படலம்
 முடிந்து விட்டதா? கடலலையே
 உன் கரைதனில் ஒதுங்கிய
 உடல்களுக்குப் பதில்சொல்!
 பிஞ்சுக்குழந்தைகளின்
 பிணக்குவியலுக்குப் பதில் சொல்!
 நீங்கள் பதில் சொல்ல
 மாட்டீர்கள்
 ஏனெனில்;
 நீங்கள் பூதங்கள்!

உடன்த் ஓடிக்குத் ஓடி உடன்த்!

ஆறுகள் பாய்ந்து வந்து
 ஆழியிலே சங்கமிக்கும்
 அந்த ஆழ்கடலே கொந்தளித்தால்
 அது எங்கு போய் சங்கமிக்கும்?
 துயரம் தலைக்கேறி
 துன்பத் தீ வெடிக்குதம்மா...
 துடிக்கும் உயிர்மூச்சும்

துடிக்காது நிற்குதம்மா
 சாவுகளைப் பார்த்த
 சரித்திரங்கள் நிறைய உண்டு
 சாவெல்லாம் - இந்தச்
 சாவைப்போல் வரலாற்றைக் கண்டதில்லை
 என்ன கொடுமையிது
 என் இதயமே வெடித்திடும் போல்
 என் நெஞ்சு வலிக்கிறதே
 என் தாயே என் செய்வேன்...?
 குடிசைகளும் வீடுகளும்
 குடியிருந்த அத்தனையும்

குமுறும் கடலலை கொண்டு சென்றதே
குமுறும் என் உணர்வுகளை என் செய்வேன்?

மண்ணில் பிறந்த அரும் பெரும்
மனித உயிர் கடலில் மிதக்குதம்மா - விலை
மதிப்பற்ற மனித உயிர் - தூர்
மணம் பரப்பி தண்ணீரில் மிதக்குதம்மா!

சனாமியினால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட மனல்காடு கடற்படை
 இராணுவ முகாம்கள் திறந்துபுகுதல்

ஏ கடலே!

உன்

பசியைத் தீர்க்கப் போய் - மண்

பசியைத் தீர்த்துவிட்டாய்...

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல - இந்த

மண்ணில் பூத்த

புத்தம் புது பூக்களை - உன்

கைகளால் பறித்துக்

கொண்டாய்...

உந்தன் கண்களுக்கு நாமென்ன

கொடுமை செய்தோம் - எம்

இரு கண்களையும்

குருடாக்கிச் சென்றாயே...

ஏ கடலே! - எம்

உறக்கத்தைப் பறித்து

நீ உறங்குகின்றாயா...?

இன்னுமொரு சுனாமியை

நீ அனுப்பினால் நீ

மட்டுமே எஞ்சுவாய்

இந்தப் பூமியில்!!!...

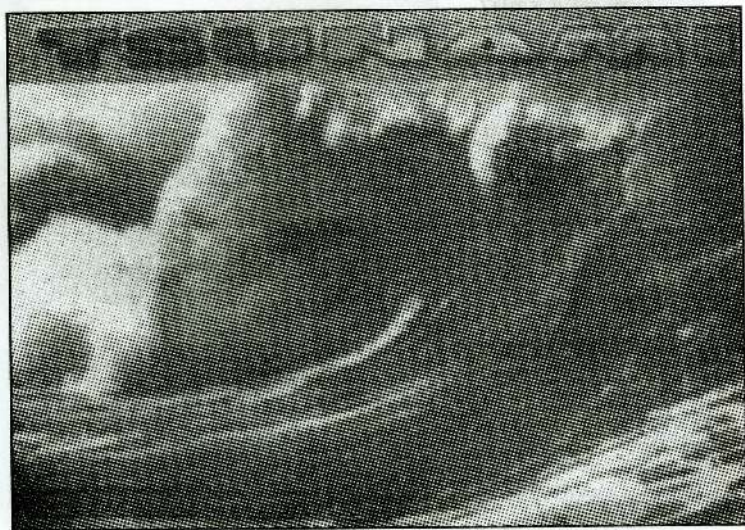
சுனாமிக்குப் பின்னர்
 மீதமுள்ளவர்கள்
 இன்னும் துன்புறுகின்றனர்

கீழ்க்கும் வறாடு!

ஏய் சனாமியே!
 சுமத்திராவில் ஆரம்பித்த நீ
 இந்த சின்னஞ் சிறிய தீவைத்
 தேடி வந்து
 சீரழிக்க எப்படி மனம் வந்தது?
 நாங்கள் என்ன அத்தனை
 மோசமானவர்களா?
 எம்மிடையே ஒற்றுமை இல்லை
 என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவா
 இத்தனை உயிர்களைப்
 பலி எடுத்தாய்?
 போதும் உன் ஆவேசம்
 ஏதுமறியா பச்சிளம்
 குழந்தைகளைத் தானே நீ
 அதிகமாய்
 கௌவிக் கொண்டாய்? அதனால்
 உன் தாகம் தணிந்திருக்கும்
 இனி மீண்டும் வராது
 நாங்கள் ஒன்று பட்டுவிட்டோம்.

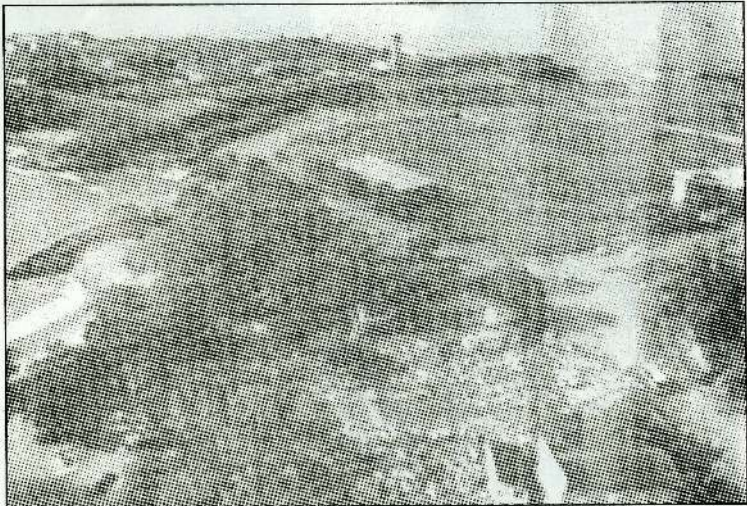
புதிய வருமை

புதியதோர் உலகம்
 புதிதாக சமைத்திட
 புவிதனில் புதுயுகம்
 புதுமனசாய் இசைத்திட
 புள்ளினங்கள் புகழ்பாட
 புத்தாண்டு வருமென
 புதிதாய் மகிழ்ந்திருக்க
 கொடிதனிலும் கொடிது
 சுனாமி அலை சீறிவந்து
 நாட்டைப் பிணக்குவியலாக்கியது
 நாதியின்றி வாழும் இனம்
 நாக்கறுத்து தள்ளிடவே
 சாதியின் கொடுமை போக்கும்
 சோதியின் ஆண்டாகி
 இவ்வாண்டு வருமெனக் காத்திருக்க
 சுனாமி அலை சீறிவந்து
 நாட்டை பிணக்குவியலாக்கியது!
 உதயத்தின் மின்னலாய் எம்
 உதிரத்தில் உணர்வோடு
 உயர் சமாதானம் உலவ
 உன்னத ஆண்டாய் வருமெனக் காத்திருக்க

சுனாமி அலைசீறிவந்து
நாட்டைப் பிணக்குவியலாக்கியது!
போர் முழக்கம் கொட்டுகிற
கார்மேகக் கருமுகில்கள் போய்
காலம் காலமாய்த் தொடராமல்
கனிகின்ற புது ஆண்டாய் வருமென நினைத்திருக்க
'சுனாமி' அலை சீறிவந்து
நாட்டை பிணக்குவியலாக்கியது!

கவு கொண்டாயே!

உன்னில் தங்கி வாழ்வோர்
 உனக்கு சொந்தம் என்று
 நினைத்தாயோ - கடலலையே
 இயற்கையின் அழகில்
 உன் பங்கு பெரும் பங்கு
 இத்தனை ஆயிரம் எம்
 உறவுகளை எம்மிடமிருந்து
 எடுத்துக் கொண்டாயே
 ஆறவில்லை மனம்
 உன் கொந்தளிப்பை விட

நாம் மனதால் பட்ட
 கொந்தளிப்பை நீ அறிவாயா
 கடலலையே?
 கவலைப்படாதே உன்
 பொய்கை ஒரு நாளும்
 வற்றாது ஏனெனில்
 நாங்கள் வடித்த கண்ணீர்
 நீ செலவழித்த நீரை
 மீண்டும் உனக்கே
 கொண்டு வந்து
 சேர்த்துவிட்டதே!

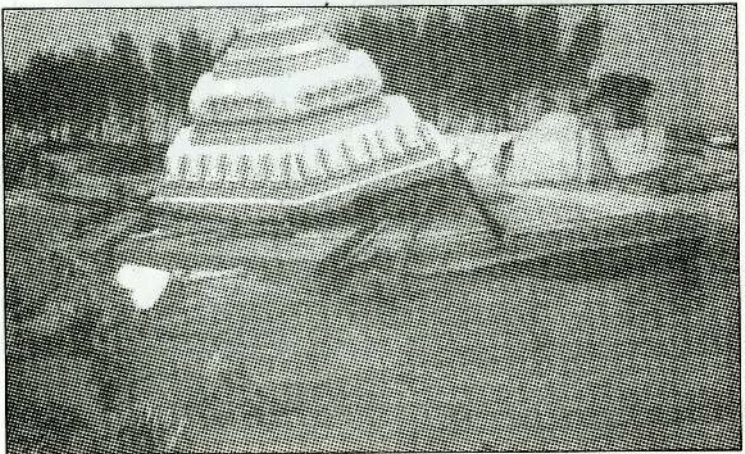

அஞ்சல்

இயற்கையின் சீற்றத்தால்
பொங்கியெழுந்த கடலே!
கவலைகளால்
கனத்து கிடக்கிறது
காயப்பட்ட மனசுகள்!
சுழலும் விழிகளின்
ஓரங்களிலே துளிர்ந்து
நிற்கிறது கண்ணீர்!
பிரிந்து போன

உறவுகளால் - எங்கள்
இதய துடிப்புகள்
இடையறாது
ஓ...வென்ற
மன அலறலை - மட்டும்
எம்மால் அடக்க முடியவில்லை
வாழ்தலில் பற்றுக்கொண்டு
சிரிப்பும் விளையாட்டுமாக
வசந்த காலத்தில்
வலம் வர வேண்டிய - எம்

உறவுகள் பிரிந்து
சென்ற வழி தெரியாமல்
வாடுகிறோம் - உங்கள்
ஆன்மா சாந்திக்காக
எங்கள் ஆயிரமாயிரம்
கண்ணீர் பூக்கள்
சமர்ப்பணம்!

இனி யார் ஓளி கருவார்...?

சுந்தரவதனமாயிருந்த கடலில்
 சுனாமி அலைகள் சீறி வந்து
 சுமத்ரா தீவில் கொந்தளித்து
 சுடுகாடாக்கி விட்டது - எங்கள்
 சுதந்திர பூமியை

நித்தம் நித்தம் எங்கள்
 நிம்மதிக்காய்ப் போனோம்
 கடலோரம் - இன்று
 நிலை தடுமாறிவிட்டோம் கரையோரம்
 நினைவு தெரிந்த நாள் முதலாய்
 நிகழவில்லை இவ் அனர்த்தம்!

புலரும் பொழுதுகள் கூட
 புன்னகையாய் கடல் மடியில்
 புலர்ந்து ஒலித்தன - இன்று
 புரையோடிப் போனது - அந்த
 புனிதமான பொழுதுகள்!

விந்தைகள் பல தந்து
 விழித்திருந்து விளையாடிய கடல்

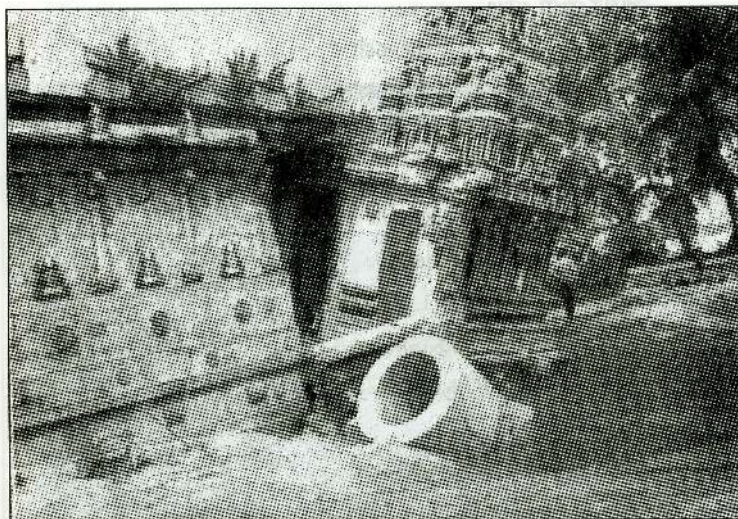
விழிகளை மூடி
விழுங்கி விட்டது - எங்கள்
விலை கொடுக்கவொண்ணா
உயிர்களை!

மலரவில்லை சமாதானம் என்று
மக்கள் பலர் பேசியதை
மறைந்திருந்து கேட்டதுபோல்
மலர்ந்துவிட்ட புத்தாண்டிற்கு
மலர் வளையம் சூட்டியதேன்...?

அனாதைகளான சிறார்கள்
அன்னையைத் தேடும் அவலம்
அடுக்கி வைத்த உடல்கள்
அத்தனையும் தந்தது சுனாமியின்
அமிலக் கொந்தளிப்பு!

பால் நிலவாய் இருந்த பூமி
பலைவனமாய் போனதின்று
பாறைகளுக்குள் மடிந்த உடல்கள்
பாகுபாடின்றி
பாழிகளுக்குள் சங்கமம்!

வஞ்சனையும் வழிப்பறியும்
வறுமையின் கொடுமையும்

சுனாமிக்கு கருணை கிடையாது.

வறண்டு போன வாழ்க்கையும்
வந்தது போதாதென்றா
சுனாமியே - நீயும்
வருங்கால சந்ததியை
வடித்தெடுத்து சென்றாய்...!

சரிந்துபோன கோபுரங்கள் எத்தனை?
சரித்திரம் பெற்ற தலங்கள் எத்தனை?
சடுதியாய் வந்த கொடூரம்
சல்லடையாக்கிவிட்டது - பல
சமயத் தலங்களை!

இழப்பதற்கு இனியொன்றுமில்லை
இழந்துவிட்டோம் அத்தனையும்
இருண்டு விட்ட வாழ்விற்கு
இனி யார் ஒளிதருவார்...?
இறைவா... நீயுமா இடிபாடுகளுக்குள்?!

உதவிக்கு வருவாயா...?

என் பாலகன் - என்
கண்முன்னே ஒருநொடியில்
கதிகலங்கி உயிர் தவித்து
கடலோடு போன காட்சி
கண்டு நெஞ்சம் ஆறலயே!

பாலனின் வருகையினால்
பார் எல்லாம் மகிழ்ந்திருக்க - இப்
பாழான 'சுனாமி'யினால்
ப்ல உயிர்கள் போயினவே!

பால்குடித்தவாய் காயுமுன்னே
பச்சைக் குழந்தையெல்லாம்
பரிதவித்து உயிர் துறக்க
பார்த்திருந்த பாவியானேன்...!

வாழ்வுக்கு வழிதேடி
வலைபோடப்போன என் கணவர்
வலிமையான அலைகளாலே
வளைத்திழுக்கப் பட்டாரே...!

உறவு உற்றாரெல்லாம்
உயிரற்ற பிணமாகிப் போனபின்பு
ஊரும் உயிரிழந்து
ஊனமாகக் கிடக்கிறது

என் மழலைச் செல்வமும்
என் கணவரும் போன பின்னே
என்னை ஏன் விட்டு வைத்தாய்?
என்னையும் விழுங்கு கடலலையே!

யாள் செல்வாள்?

இந்தோனேசியாவின்
 சுமத்திரா நடுக்கடலில்
 கடற்கோள் பூகம்பத்தால்
 'சுனாமி' அலைபாய்ந்து
 நெடுந்தாரம் சீறிவந்து
 எம்
 கடலோரக் கிராமங்களை
 கண்முடித் தாக்கியது

அதிகாலை வேளையிலே
 அமைதி தேடிவந்து
 அடியொற்றி நடந்த பலர்
 அதிவேக அலையினால்
 அள்ளுண்டு போயினரே
 கண்முடித்திறக்கும் ஒரு
 கணப்பொழுது நேரத்தில்
 மண்முடிக்க கொண்டதனால்

மாண்டனரே எம்மக்கள்
அறிக்கையிட யாரும்
அங்கேயில்லாததால்
மொத்தம் எத்தினை பிணங்கள் என
மொழிந்துரைக்க யாரும் இல்லை.

புத்தாண்டே நீ ஏன் வந்தாய்...?

புத்தம் புதிய புத்தாண்டே
புது ஒளி வீச உனையிங்கே
வாவென்று வாழ்த்த முடியாமல் - நாம்
வாழ்வின் விளிம்பில் நிற்கின்றோம்

ஊற்றார் சுற்றம் உயிரெல்லாம்
ஊழிக்காற்றால் - அலையால் போயினரே
வீடும் உடையும் உணவுமின்றி
வீதியிலே நாம் நிற்கின்றோம்

அம்மா அப்பா உறவினரை
அலைகள் கொண்டு போன பின்னே
அனாதையாய் நாம் நிற்கையிலே
அன்பே நீ ஏன் இங்கு வந்தாய்...?

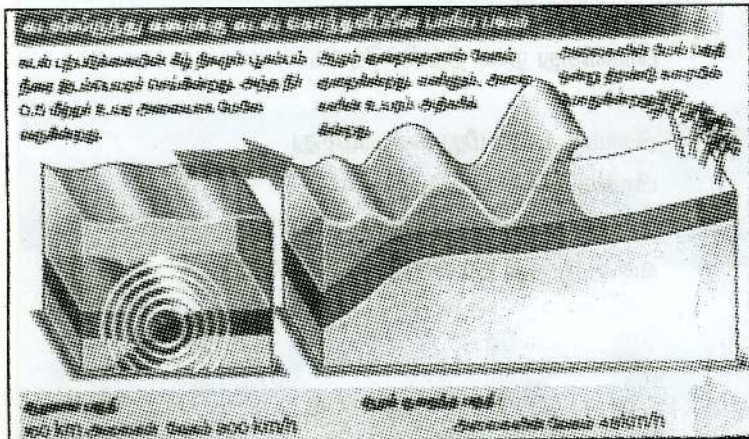
பட்ட துன்பம் அத்தனையும்
பார்த்து நீயும் வந்ததனால்

பரிவாய் உன்னை வாழ்த்த முடியாமல்
பரிதவித்து நாம் நிற்கின்றோம்,

பிணக்குவியல் மீது கண்விழித்து
பிறக்கும் இனிய புத்தாண்டே
வாயார உன்னை வாழ்த்த முடியாமல்
வசம் இழந்து நிற்கின்றோம் புத்தாண்டே.

யாரை டோக?

விடங்கொண்ட இயற்கை
மண்ணை
விடியுமுன் ஆட்டிப் பார்க்க
நெய்தல்
கடல் கொண்ட குமார்க்கண்டம்
கடற்கோளால்
கண்களில் காட்சியாக
அநீதி
அலையலையாய் வந்த
சுனாமி
தடுமாறி வந்த அதிர்வில்
எங்கள்
உறவுகள் வெறும் பிணங்களாக
பெரிய
ஆழிப்பெருக்கில் மிதந்து
மனித
சடலங்கள் அள்ளுண்டு போக

சுனாமியின் பின்னணியில்

உயிர்ப்பாதுகொள்ளும்

புத்தகம்

புடம்

போட்டாய் இயற்கை அன்னை

போதும்

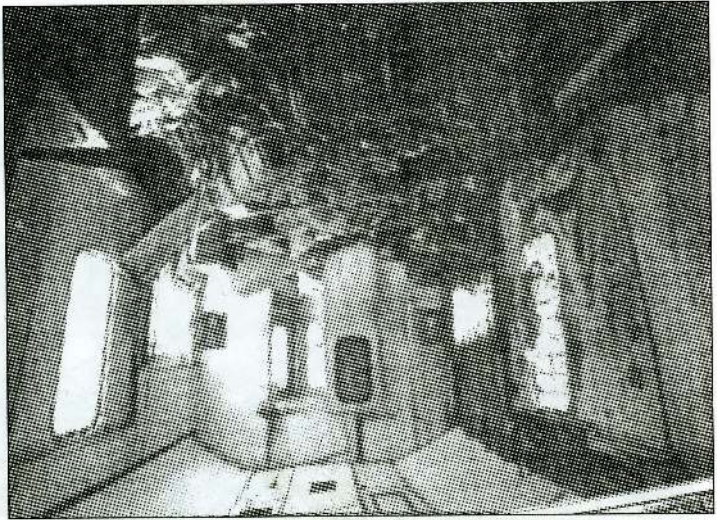
உன் அனர்த்தம் அம்மா

காடென

புகுந்தவெள்ள ஊழிக்காற்றுக்கு

யாரை நோக...?

கொலைமகள்

‘சுனாமி’

என்றெல்லாம்

எனக்குச் சொல்ல வராது

தாயே!

‘அலைமகள்’ என்றே

உன்னை

அழைத்து வந்தோம்!

ஏன்

கொலைமகளாய் ஆனாய்?

எம்

உணவுக்கு

உப்பிட்டாய்!

உயிருக்கு

ஏன் விஷமிட்டாய்...?

ஊரையடித்து

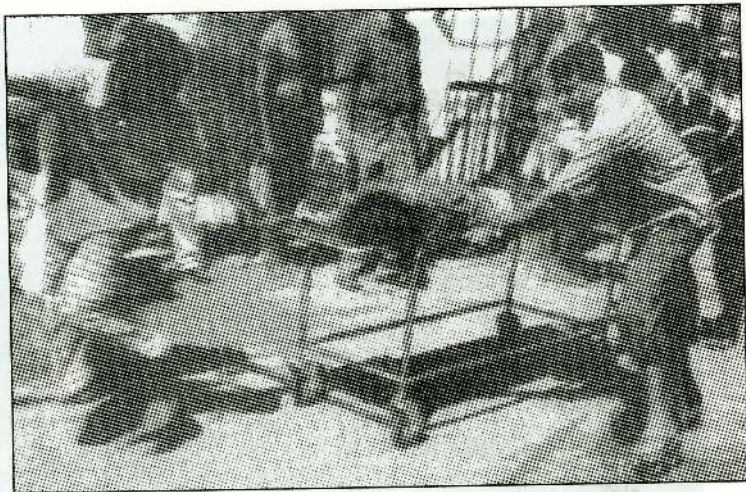
ஏன் உலையில்

போட்டாய்?

உலகின் உப்பையெல்லாம்

சப்பித்தின்றவள்

தாகம் எடுத்தால்

ஆழியின் நீரை
அள்ளிக் குடிப்பதுதானே?
எம்
ஆரூயிர்களை
ஏன் குடித்தாய்...?

உன் நீல மாளிகை ஓரம்
ஓலைக் குடிசைகளும்
ஓலைக் கொட்டில்களும்
அருவெருப்பைத் தந்ததுவோ...?
கிளிசல்கள்
அணிந்தவர்களைப் பார்க்க
உனக்குக்
கேவலமாய்த் தெரிந்ததுவோ...?

மீன் குஞ்சுகளை
வளர்க்கின்றாய்
எங்கள்
பிஞ்சுகளை - ஏன்
அழிக்கின்றாய்

சொல்லம்மா
கடலலையே
இது
நியாயமா...?
தருமமா...?

நீ

அடித்தாலும்

அழித்தாலும்

எமக்கு

புகலிடமேது?

உன்

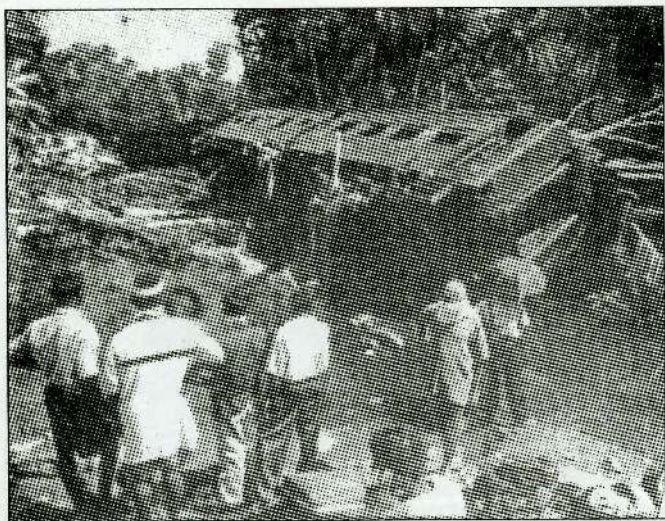
ஓலத்தை நிறுத்து

எம்

ஓடத்தை மீண்டும்

வழிநடத்து.

கருணை இல்லையா...?

தென்றலைச் சுமந்து
தாலாட்டும்
வங்கக் கடலலையே
உனக்கு
கருணையே இல்லையா..?

ஆனந்தமாய்
உன்மடியில் வசித்தவர்களை
ஆக்ரோஷமாக
அள்ளிக்கொண்டு போனாயே...?

கனவு விழித்து
கடற்கரை வந்தவர்களை
கணப்பொழுதினில் - நீ
சடலமாக்கி விட்டாயே...

கரைகளை மட்டும்
தழுவும் நீ
கரைதாண்டி வந்து
மனித உயிர்களையும்
அள்ளிக் கொண்டாயே...

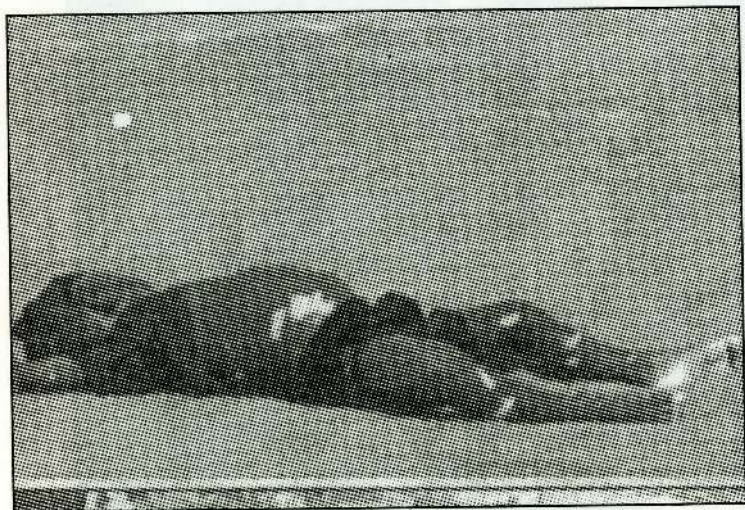
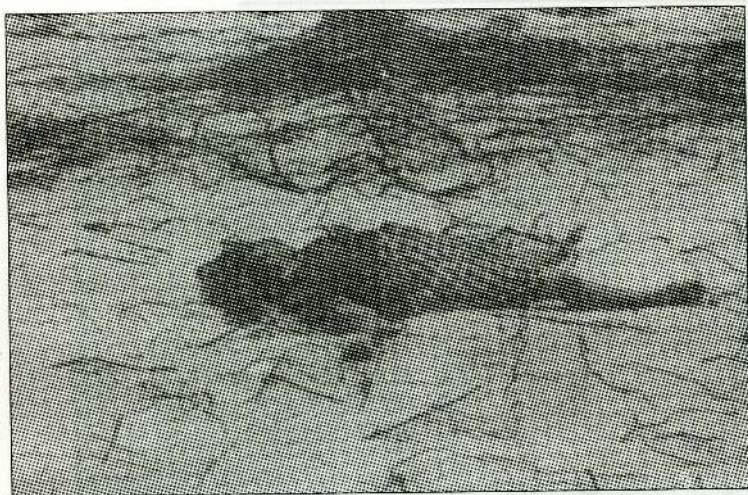

அமைதியான அலைகளால்
 அசைபோட்டாயே - இன்று
 ஆலைவாய் கரும்பாய்
 அருமைக் குழந்தைகளையும்
 இழுத்துப் போனாயே

உயிர்களும் உடமைகளும்
 உன்பசியைப் போக்கியதா...?
 உன் கோபத்தை உயர்த்திக்காட்ட
 எம் உயிருக்கு
 உயிரான முல்லைத்தீவு
 நாகர்கோயில் ஆழியவளை
 செம்பியன் பற்று மணலாறை
 அழித்தாயே...

புயலையும்
 பூகம்பத்தையும்
 கர்ப்பத்தில் தாங்கும் - நீ
 விலைமதிப்பில்லா - எம்
 மக்களை அழிக்க
 மனம் எப்படி வந்தது?

இந்து மகா சமுத்திரமே
 உனக்கென ஒரு வரலாறு உண்டு
 எம் இனத்துடன்

இரண்டறக் கலந்தவள் நீ
இன்று நீ நடத்தியது
உன் வரலாற்றின்
பெரும் கரும்புள்ளி.

நூல் வெட்டி பாவம் வெளி?

அன்பான எங்கள் தாயே

எம்

அன்பான கடலலையே

உம்

அருமையான தென்றல் சுவாசிக்க

நாம்

உம் கரை மடிக்கு

ஒவ்வொரு நாளும்

ஓடோடி வருவோம் தாயே!

உன்

இதமான உப்புக்காற்றில்

எங்கள்

சிந்தை மகிழ்ந்திடவே

நாம்

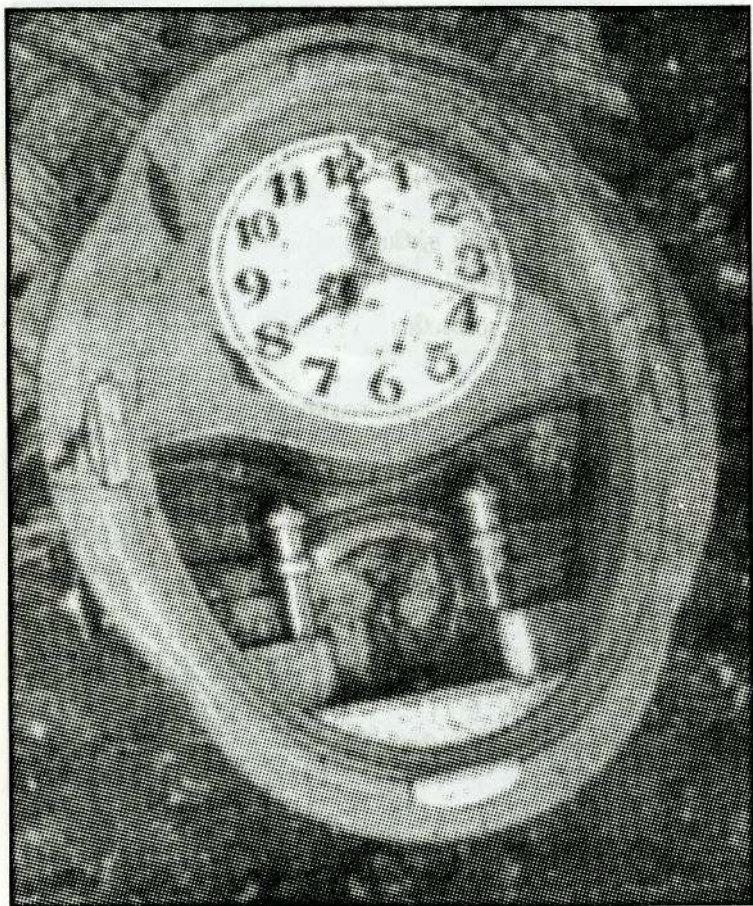
சிலாகித்து நிற்போம் தாயே!

உன்

இதமான மணல்மடியில்

கூடி

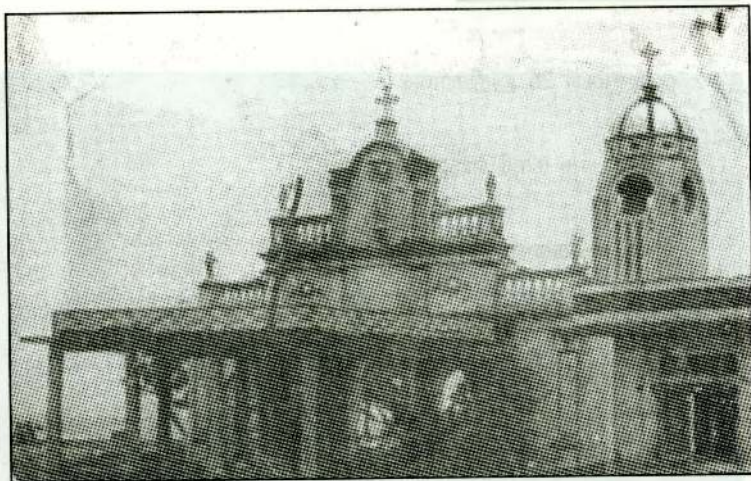
இன்பம் காண்போம்

அன்ரன் செல்வக்குமார்

நீ
டிசம்பர் 26 அதிகாலை
ஏன்
பேயாக மாறி வந்தாய்?
பாவி
எம்மக்களை நீ பறித்து
ஒரு
பலிக்கள மாக்கிவிட்டாய்!
அந்தோ!
பாவிகள் நாங்கள் செய்த
அநீதி
பாபம்தான் என்ன?
நீயே சொல் தாயே!

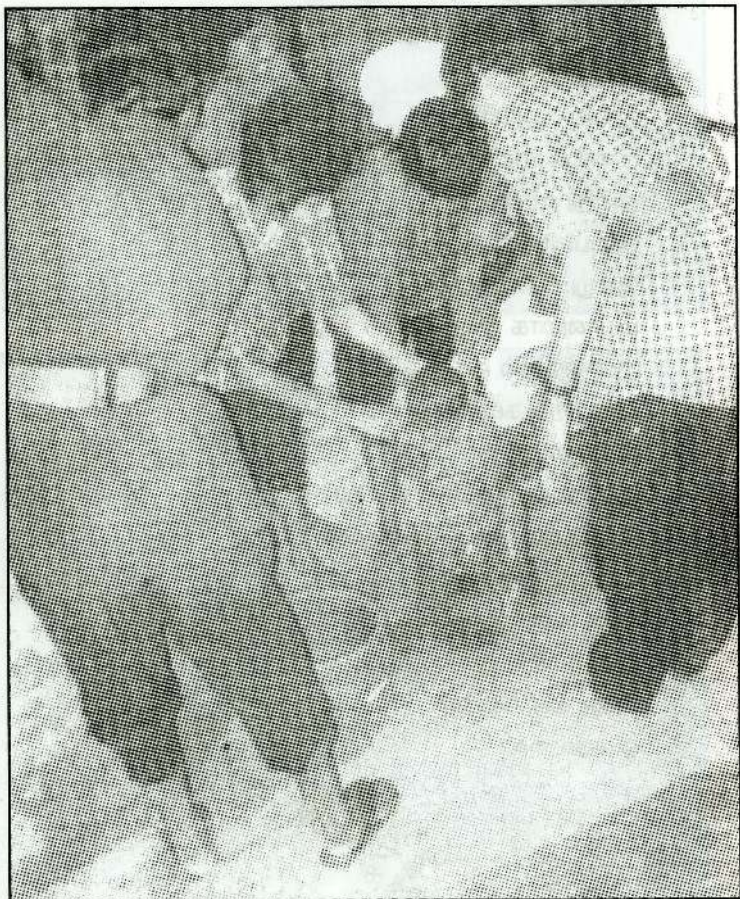

கண்ணீரலை!

அன்று கடற்கரையில் - நாம்
 கூழாங் கற்கள் பொறுக்கினோம்
 இன்று ஒரே
 நாளில் ஓராயிரம்
 பிணங்களை பொறுக்கினோம்!
 அன்று உல்லாச
 மையமாக இருந்தாய்
 இன்று பிணங்களின்
 மயானமாக இருக்கிறாய் - அன்று
 அனைவரும் ஒன்றுகூடும்
 ஆனந்தக் கடற்கரை!
 இன்றோ...
 ஆயிரக் கணக்கான உயிரை
 உறிஞ்சிய பேய்க் கடலலை
 நீ தான் - இன்று
 உன் கண்ணீரலை
 ஓய்ந்துவிட்டது - ஆனால்
 எமது கண்ணீரலை
 ஓயவில்லை!

கருணை

கை கொடுப்பார்களா?

சுனாமி ஆழிப்பேரலையால்
 கல்முனைக் கல்விவலயத்தில் மட்டும்
 எண்ணூற்றி அறுபத்து ஐந்து
 மாணவர் பலியாம்!
 கல்வி வலயம் கல்முனை
 தந்த உண்மை தகவல் இது
 இவற்றுடன்
 காயம்பட்டோர்

இரண்டாயிரத்தி நானூறு
 தாயை இழந்தோர்
 எழுநூற்றி எழுபத்தி ஐந்து
 தந்தையை இழந்தோர்
 நானூற்றி எண்பத்தி நாலு
 வீடுகளை இழந்தோர்
 எழாயிரத்தி எண்ணூற்று
 எண்பத்தி மூன்று
 பலியான மாணவர்கள்
 கூடுதலாய் பலியாக்கியது
 மருதமுனை 'ஷம்ஸ்'

மகாவித்தியாலயமாம்
கல்விக் கந்தோர் தரும்
உண்மைத் தகவல் இது
கண்ணீர் தான் வருகிறது
காக்கும் கரங்கள்
இவர்களுக்கு
உதவும் படி கவிஞன்நான்
அறைகூவல் விடுக்கின்றேன்.

யாதிடம் லெஸ்ஸி அழ?

விடிவைத் தேடி
 அடி எடுத்து வைத்த
 அபிவிருத்தி ஆரம்பம்
 கொடிய கடலின்
 கொந்தளிப்புப் பிடிக்குள்
 அடிபட்டுப் போனதே
 மனித உயிர்களை
 வாரிக்குடித்து
 வாழ்விடங்களை

புரட்டி அடித்து
 மயான மாக்கி
 நிரந்தர சோகத்தை
 நிலைக்க வைத்து
 நிம்மதி வாழ்வை
 தொலைத்து விடவைத்த
 சுனாமி பேரலையே
 உன் கொடூரச் செய்கையால்
 உண்டான சோகத்தை
 யாரிடம் சொல்லி அழ?

தகவல்

அறையே நீ...

வேண்டாமெனக் கெஞ்சியும்
வேண்டுமென்றே வந்து
வேதனைகள் பலதந்து
அகிலத்தாரின் அவலக் குரலினையும்
பொருட்படுத்தாது
அரை நிமிடத்தினில்
பொங்கி எழுந்தாயே!
மக்கள் உயிரழித்து
பொருட்களை சேதப்படுத்தி
அழகிய எம் தேசத்தினில்
பெரும்பங்காய்...
அகதி முகாம்களை உண்டுபண்ணி
விட்டாயே.

கொடிய அழுகு...

அழகாய்
இருப்பதனைத்தையும்
ஆராதித்தேன்!
அழகெல்லாம்
ஆபத்தை
தரக்கூடியதென
அலை கடலே...
உன்னை பார்த்த பின்பு
புரிந்து கொண்டேன்!!

கறாடு அலை

சுமத்திரா தீவோ உன் பிறப்பு
பொங்கி எழுந்த நிறமோ கறுப்பு
உன்னை இப்போது பார்த்தால்
வேதனை கலந்த சிரிப்பு
இன்னும் உன்னால் மக்களிடம்
உள்ளது வெறுப்பு
இதனால் உலகினில் நீ
செய்து விட்டாய் பாதிப்பு
நீ மீண்டும் வருவாயா என
விஞ்ஞானிகள் கவனிப்பு
மீண்டும் வந்தால்
மேலும் பல உயிரிழப்பு.

கனடா இலாகா

சுனாமி காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட
பகுதிகளில் கருணையோடு செயல்படும்
பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை கருணை
நிதியை மூலக்கூறாகக் கொண்டு
கொண்டுவரும் கருணை நிகழ்வுகளை
கருணை நிகழ்வுகளை கருணை
நிதியை மூலக்கூறாகக் கொண்டு
கொண்டுவரும் கருணை நிகழ்வுகளை
கருணை நிதியை மூலக்கூறாகக் கொண்டு
கொண்டுவரும் கருணை நிகழ்வுகளை

ஈனர்கள் திருந்த மாட்டார் இன்பொரு ஈனாடு வேண்டும்

எத்தனை சுனாமி வந்தும் இவர்களும் திருந்த மாட்டார்
இதயமே இல்லா நஞ்சர் இரக்கமே அற்ற நெஞ்சர்
மனிதங்கள் அழிந்தும் மனதில் மனிதமே இல்லாக் கூட்டம்
மண்ணில் சாகவில்லை மாதவா கருணை காட்டு!

அடுத்தவன் அழுகை கேட்டும் அறுபது வட்டி என்பார்
ஆண்டுக்குக் குட்டி போட்டு ஆயிரம் கணக்கைச் சொல்வார்
ஒட்டிக்கு இரட்டி போட்டு ஒவ்வொரு பொருளை விற்பார்
உருப்படா ஜென்மம் இவர்கள் 'உயிருள்ள பிணங்கள்' என்பேன்!

சுனாமியில் பெண்ணைக் காத்து சொந்தமாய் வெறியைத் தீர்ப்பார்
அனாதையாய் வந்த போதும் அராஜகம் புரிவார் மேலும்
'இயற்கையின் அனர்த்தம்' என்று எடுத்தவர் விளக்கம் சொல்லி
பயத்தினை சாட்டாய் வைத்து பாதியை விழுங்கி விட்டார்!

காலமே அன்று வந்த கடலலை கொன்றும் இந்த
ஈனங்கள் திருந்த மாட்டார்
ஈனர்கள் இவர்களைத் திருத்த
இன்னொரு சுனாமி வேண்டும்.

நீயுமா...
அறியவில்லை?

கடலன்னை கடலன்னையென்று
 உன் அருகில் வாழ்ந்திருக்க
 கணப்பொழுதில்
 காவுகொண்டாயே!
 சுனாமி என்ற பெயரில்
 வம்சத்தை அழிக்கும்
 சங்காரத்தை
 ஏன் செய்தாய்?
 அழிந்து அழிந்து
 இப்பொழுதுதானே உயிர்த்தோம்
 அழுது அழுது
 இப்பொழுதுதானே முடித்தோம்
 அரசாங்கம்தான் அறியவில்லை
 எம் சோகத்தை
 உன்னடியில்
 தஞ்சமாகிய எம்மை
 நீயுமா அறியவில்லை?

குலக்கொழுந்துகளை
 மடிசுமந்த

மங்கையரை
கொத்தாக அள்ளி
ஏப்பம்விட்ட
கொடும்பாவி நீ
அமைதியின் சொருபமாய்
அடங்கிக்கிடக்கின்றாய்
தண்ணீரில் உறவுகளை
தொலைத்து
கண்ணீரில் தத்தளிக்கும்
எமக்கு
காரணம்தான் கூறாயோ?
நீ புரிந்த
சங்காரத்தின்
காரணம்தான் கூறாயோ?

அநாத்

ஆராரோ ஆரிரரோ
 ஆரடிச்சா எவரடிச்சா
 அடிச்சார சொல்லியழு
 அலையடிச்ச செத்தனியே
 இண்டைக்கு
 அழுவது நானல்லோ!

அன்னம்மா அழும்புரல்
 அண்டமெல்லாம் கேட்கிறது
 வெய்யிலடிக்கும் மழையடிக்கும்...
 இவ்வளவு பெரிய
 அலையடிக்கும் என்று
 ஆரேனும் கருதலியே
 கடலலையே எங்கள்
 கல்லறையா மாறுமென்று
 கனவில்கூட நினைக்கலையே
 மண்ணுக்குள் புதைந்த
 தன்
 குழந்தையை மீட்டெடுத்து

மண்துடைத்து
 மீண்டும்
 மண்ணுக்குள் புதைத்த
 அந்த
 அப்பனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி
 எந்த
 கம்பன் வரப்போறானோ!
 ஊருக்குள்ளே தண்ணி
 ஓங்கி வருகையிலே
 தப்பிக்க எண்ணி
 தலைதெறிக்க ஓடுகையில்
 மேலிருந்து பார்த்தேன்
 ஜாதி தெரியலயே
 ஒரு மதமும் புரியலையே
 தரங்கெட்ட மனிதனுக்கு
 தண்ணிதானா
 பாடம் எடுக்கவேணும்
 இதற்குப் பின்னாவது
 எஞ்சியவன்
 கொஞ்சமாவது
 மனிதத்தை மதித்து
 மனிதநேயத்துடன்
 மனம் திருந்த வேண்டுகிறேன்!

கடலே கரையை ழேறாதே!

அழகிய கடலே

அழகிய கடலே

ஆர்ப்பரித்தெழுந்து வந்தாயே - உயிர்கள்

ஆயிரக்கணக்கில் கொன்றாயே!

அழகிய உடல்கள்

அள்ளிக்குவித்தே

அனுதினம் ஏங்கி அழுகின்றோம்

அவனருள் வேண்டித் தொழுகின்றோம்!

பால்குடி மாறாப்

பச்சிளங்குழுந்தையைப்

தாய்மடியிருந்து பறித்தாயே - ஆழித்

தாண்டவமாடிச் சிரித்தாயே!

கனவிலும் காணாக்

கண்கோரச் சோகம் - வாழும்

காலம்வரையும் மாறாதே - இரையும்

கடலே கரையை மீறாதே!

ஊரைப் பார்க்க

உடன் ஓடிவந்தாய்

உனைப் பார்க்க ஆளில்லை - கடலே

உன்னால் எமக்கு வாழ்வில்லை!

மூச்சுத் திணறி
 மூச்சுத் திணறி
 மூழ்கித் துடித்த உறவெல்லாம் - விழி
 மூடிக்கிடந்தார் கரையெல்லாம்!

கரையில் வந்தெம்
 காலடி தொட்டு
 மன்னிப்பா - நீ கேட்கின்றாய்?
 மறுபடி வரவா பார்க்கின்றாய்!

அமைதியாய் அலைகள்
 கரையினில் தவழ
 அழகிய கடலே ஆணையிடு - எம்மை
 அழிவுகள் இன்றி வாழவிடு!

தன்மானத் தமிழன்
 அமைதிகாத்து
 அவலம்தாங்கி நிற்கிறான்
 மனவமைதி வேண்டித் தொழுகிறான்

நமக்குள் ஒரு பிளவும் இன்றி
 ஒன்றாய்க் கூடி உழைப்பதே
 நாமும் தலைநிமிர்ந்து வாழ
 நல்வழியாய் தெரிகிறது.

உடல்தையே! சினம் அணிந்திடு

கடலன்னையே உனக்கு
 ஏனிந்த அகோரப்பசி
 பூமாதேவி
 உள்ளிருந்து தள்ளியதால்
 நீ
 சினம்கொண்டு மேலெழுந்து
 ஊர்ஊராய்ப் பிரித்தாய்
 பிஞ்சென்றும் பாராமல்
 பாலகரையும் பவி எடுத்தாய்
 தொகையாக உயிர்குடித்தாய்
 இன்னுமா - உந்தன்
 சினம் அடங்கவில்லை
 தணிந்துவிடு கடல்தாயே
 மண்ணில் பிறந்த உயிர்
 வாழட்டும் விட்டுவிடு
 பொறுமைக்கு நீயென்று
 தாயாக வர்ணித்தோம்!
 நீயோ - பொறுமை
 இழந்தது ஏன்?
 அகிலம் அழிக்கப் புறப்பட்டதேன்?

கலியுகத்தின் முடிவினிலே
 தென்துருவப் பனி உருகி
 ஊழியாய் பெருவெள்ளமாய்
 பூமியை சூழ்ந்து பாய்வதற்கு
 இன்று உன் ஒத்திகையோ

ஜே ரெய்யல்!

பாலன் பிறந்த நாளை
 பரவசத்துடன் கொண்டாடி
 இராப்பொழுது படுத்துறங்கி
 கண்ணிழித்ததும்
 முதல்நாள் சல்லாபித்த
 நினைவுகளோடு
 பிறக்கப்போகும்
 புதுவருட தினங்கொண்டாட
 கனவுகளோடு
 களித்திருந்த மக்களுக்கு
 பாலன் மரித்துயிர்த்த
 நாளான ஞாயிறு
 அன்று
 காலநேரப் பூசைமணி
 காற்றில் ஒலிக்கும்போதே
 சாவுமணி
 மிகப்பக்கத்தில்
 ஒலித்ததே!
 ஓ... இயற்கைத்தாயே
 உன் பிள்ளைகள்மீது
 ஏன் இந்த கோபம்?!
 இதுவரை யுத்தத்தால்
 அகதி வாழ்க்கை...,

இப்போது...

இயற்கை அனர்த்தத்தால்

அவல வாழ்க்கை!!

தாயை இழந்த குழந்தைகளும்

சேயை இழந்த தாய்களும்

குழந்தைகளை இழந்த

பெற்றோரும்

சுற்றத்தை இழந்த

உறவுகளும்

இங்கு

தவிக்கின்ற காட்சிகளை காண

சகிக்க முடியலையே!

கடற்கோள் வந்து - ஒரு

பணையளவு அலையுயர்ந்ததென்று

பால வயதில் பாட்டி சொன்னபோது

வாய்பிளந்து கேட்டுப் பின்

பாட்டி பொய்சொல்கிறா என

நினைத்திருந்தோம் - இன்று

கண்முன்னே நடந்த

காட்சியால் அதை

மெய்யென்றுணர்ந்து

உயிர் பதைபதைத்தோம்!

வடிவொன்று

யுத்தம் ஓய்ந்த வேளையில்
 வெள்ளம் பாய்ந்து வந்தது!
 வெள்ளம் ஓய்ந்த வேளையில்
 கடல் அதிர்ந்து புகுந்தது!!
 இயற்கை அனர்த்தம் எழுந்து
 ஈழக் கடலோரக் கிராமங்களை
 தடயம் ஏதும் இன்றித்
 துடைத்து எடுத்துச் சென்றது
 ஊரும் உறவும்
 இருந்த ஊர்கள்
 யாவும் கடலில்போனது!
 பெரும் மனித அவலம்
 நிகழ்ந்தபோது
 உலகம் துடி துடித்தது
 இரக்கமற்ற மனிதன்
 விழியும் நீர் சொரிந்தது!
 அரக்க மனம் படைத்த
 சிவப்புக் கட்சியோ
 குரோத எண்ணம் கொண்டு

பிணக்குவியல் மீதும்
லாபம் தேடத் துடிக்குது
சீ... சீ... சீ... கேவலம்
இவர்கள் என்ன மனிதரா?
சேர்ந்து வாழ முடியுமா?

சுனாமியே உனக்கு கருணையே கிடையாது?

ஈழம் என நினைக்க இனிக்கின்ற தாயகமே!
வாழையடி வாழை என வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு
உண்ண உணவுடனே ஒப்பற்ற நன்னீரும்
வண்ணமலர்ச் சோலைகளும் வளங்கொடுக்கும் வானிகளும்

ஆக்கி வைத்த தாயே! உன் ஆன்மா துடிக்கிறதே!
தாக்கிவிட்ட அலை மலைகள் சரித்திரத்தில் பேரிடிகள்!
வானம் தவறாது மழை பொழியும் மாநிலத்தில்
தானம் தவறாத தமிழ்ச்செல்வர் வாழ்நாட்டில்

மானம் தவறாத 'மாவீரர்' வாழ்நிலத்தில்
கூனல் அலைகள் வந்து கூற்றுவனாய்ப் பாய்ந்ததம்மா
கோடையிலே மின்னாமல் கொட்டும் மழை வரலாம்
பாடையிலே படுத்தவரும் பறந்த உயிர் பெறலாம்.

ஆனால்;

வானம் வெளுத்திருக்க வாடை தணிந்திருக்க
ஞானம் பிறந்திருக்கக் கானம் பரந்திருக்க
நோயறும் மெய் ஞாயிறுவில் தேயம் மகிழ்ந்திருக்க
பாயைச் சுருட்டாமல் பாலகர்கள் பள்ளிகொள்ள

மாலை இல்லை மேளமில்லை தாளமில்லை இராகமில்லை
கோலம் குறிகளில்லை; குமுறும் குரலும் இல்லை
எட்டரை மணிக்கு அந்த இயமன் இரைந்து வந்தான்
கிட்டவந்தான் ஒரு நொடியில் கிடுகிடுத்துப் போனார்கள்

எட்டாத கூரை முகட்டுக்கு மேலாலே
கடல் அலையின் மலை பாய்ந்து கடுகதியில் சென்றதம்மா!
உடல்களொடு உடமைகளை ஒரு நொடியில் எற்றிவிட்டு
கொட்டில் குடல்களெல்லாம் குருவிக் கூடாக்கிவிட்டு

கட்டில் கதிரையெல்லாம் தட்டி விறகாக்கிவிட்டு
ஆடிய கூத்தினால் அவலமோ ஆயிரங்கள்
தேடிய தேட்டமெல்லாம் திருடிச் சிதைத்துவிட்டு
ஓடியது தன்வீட்டில் ஓலமோ வான்முகட்டில்

ஐம்பதினாயிரமோ அறுபதாயிரமோ
செத்துமடிந்தார்கள் தேசத்தின் திரவியங்கள்
மக்கள் பட்டபாடுகளை வடித்தீடவோ வார்த்தை இல்லை
பக்கத்தில் பாவலர்கள் பார்க்க ஒருவரில்லை.

கம்பனார் இங்கிருந்தால் காளிதாசன் கண்டிருந்தால்
வெம்புகின்ற சந்ததிக்கு விரித்தீடுவார் காவியங்கள்
ஓலக்கடலே ஒன்று சொல்வேன் கேட்பாயா?
கால மெல்லாம் உன்வளத்தைக் கண்டு களித்திருந்தோம்

ஐம்பத்தைந்து ஆயிரம்பேர் பரிதாப மாயிறக்கப்
பந்து விளையாடிவிட்டாய் சந்தியிலே வந்து நின்று
ஈழக்கடலோரம் எங்கணுமே ஓலமிட
வாழுகிற மக்களை நீ வதைத்து மடித்தெறிந்தாய்

தாய் தந்தை என்பாரைத் தத்தளிக்க நீ பிரித்தாய்
போய்வந்து ஒரு சிலரைப் புலத்தில் எறிந்துவிட்டாய்
உடல்கள் சுமந்து உன்மடியில் கொண்டு சென்றாய்
கடலே பலவற்றைக் காட்டாமல் நீ மறைத்தாய்

அண்ணனொடு தம்பியரை அக்காதங்கை என்பவரை
மண்ணிலே தேய்த்து மரபை அழித்துவிட்டாய்
பெற்றோர் புலம்பியழப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு சென்றாய்
உற்றார் புலம்ப உட்புலம்ப வைத்துவிட்டாய்

தாலி இழுந்துவிட்ட தாரங்கள் கண்ணீரால்
காலைக் கழுவுகின்றார் கடலே அறியாயோ?
செந்தாமரை அழகில் செவ்வந்திப் பூ அழகில்
மைந்தர்கள் உயிரிழந்து வரிசையிலே கிடக்கின்றார்

மாதர்குலம் இதைக்கண்டு மழைமேகம் ஆனார்கள்
வேதனையை உலகறியும் விரிகடலே நீ அறியாய்
புல்லும் கசங்காமல் மெல்ல அடி வைக்கின்ற
அல்லிமலர்ப் பிஞ்சுகளை ஐயோ ஏன் கொன்றுவிட்டாய்

தொட்டவுடன் ஓடிவந்து துயர்மேகம் போக்கிவிடும்
பட்டுத்தளிர் மேனிப் பாலகரை ஏன் கொன்றாய்?
பண்பாடும் பூங்கண்ணின் பால்நிலாப் பொன்முகங்கள்
கண்முடிக்க கிடக்கின்றார் கண்டோர் துடிக்கின்றார்

பெற்றோரைப் பிள்ளைகளைப் பிரிய உறவினரைப்
பற்றி இழுத்துச் சுற்றிச் சுழற்றிவிட்டாய்
கரும்பில் உருவான கன்னியர்கள் உன் கையாம்
இரும்பிலே சிக்கியதால் இடரால் மடிந்தார்கள்

அஞ்சாத வாலிபரை ஆடவரை நீ கடத்திப்
பஞ்சாலை போலாக்கி பாரில் மறைத்து விட்டாய்
முதியோரை மாய்த்தாய் முற்றா இளம் பெண்கள்
நிதிபோல வாழ்ந்தோர் நிலவாய் மறைந்திட்டார்

வீட்டை அழித்தெறிந்தாய் விரும்பும் பொருள் எடுத்தாய்
காட்டிலே கொண்டு சென்று காரிகைகள் தொங்க வைத்தாய்
காலமெல்லாம் நாம் வாழ்ந்த கவினான இல்லம் இங்கே
பாலைவனம் போலாச்சே பார்க்க அழுகை வரும்

கூனிக் குறுகிக் குரலடைத்துக் கூப்பிட்டால்
ஏனென்று கேட்க எவருமில்லை எம்மூரில்
பசித்த முகம் பார்த்தவுடன் பதறிவிடும் என் தாயார்
வசித்த இடம் பார்த்தவுடன் வடிக்கின்றேன் என் கண்ணீர்

அம்மா எனப்புலம்பி அழுகின்ற ஆயிரம்பேர்
இம்மா நிலத்தினிலே என்றுதான் காண்பாரோ!
தாய் தந்தை இல்லாமல் தம்பி அக்கா இல்லாமல்
சேயிஒன்று கண்ணீர் சொரியும் தேற்றுவார் இல்லை ஐயோ!

மரங்கள் அழித்து மாடாடு கொண்டு சென்றாய்...
புரங்கள் அழித்துத் தமிழர் பொற்காலம் சிதைத்தவனே!
வீதியொடு பாலங்கள் விரும்புகின்ற சோலைகளும்
நாதியற்று நீ அழித்து நகரை உருமாற்றிவிட்டாய்

ஆயிரமாய் நம்உறவை நாம்பிரிந்து வாடுகையில்
போய் அங்கு தொண்டு செய்யும் புத்திரரை நாம் மறவோம்
கொல்லும் பசியொடு குடிநீரும் இல்லாமல்
தொல்லை கண்ட சோதரார்க்குப் பிடிசோறு யார் தருவார்?

உடுத்த உடையோடு ஊரிலே வேருமின்றி
 ஊரின் நடுத்தெருவில் நிற்போர்க்கு நண்பர்களே கைநீட்டும்
 உடஉள பாதிப்புக்குள்ளான மக்களுக்கு
 உடஉளப் பணிமனைகள் செய்யும் பேருதவிகளுக்கு
 உடஉளப் பணிமனையின் தலைவர் வணக்கத்துக்குரிய
 டேமியன் அடிகளாரும் அவர் உதவியாளர்களும்
 அருட். சகோ. சிஸ். பெல்சியானாவும், சங். சகோதரிகளும்
 ஆற்றிவரும் அரும்பணிக்கு அன்பான வாழ்த்துக்கள்
 அரசாங்கமும் கைகொடுக்காத அநாதரவான நிலையில்
 வெளிநாடுகளில் வாழும் எம் உடன்பிறப்புகள்
 செய்யும் உதவிகளுக்கும்
 புனர்வாழ்வு நிதியம் போன்ற தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும்
 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பில் தலைவணங்கி
 வாழ்த்துகிறேன்.

- அகிரகி செலீலகீடுமரி

தோஹா - கட்டார்

Handwritten notes at the top of the page, including the word "outdoor" and other illegible scribbles.

2nd ed

Handwritten notes in the lower section of the page, including the name "V. Jagan" and other illegible scribbles.

இந்நூலாசிரியரைப் பற்றி....

செல்வக்குமார் என்னும் பெயரில் இலக்கிய உலகிலும் T. அன்ரன் என்னும் பெயரில் பரவலாகவும் அறிமுகமாகியுள்ள அன்ரன் செல்வக்குமார் 'செவ்வந்தி' காலாண்டு சஞ்சிகையில் வெளியாகிய 'புதிய பாடம்' என்ற சிறுகதையின் மூலம் (25-06-1975) தனது பதினைந்தாவது வயதிலேயே இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தவர். இதுவரையில் நானூற்றி ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளையும், எழுபத்திரண்டு சிறுகதைகளையும், பத்து ஆங்கில சிறுகதைகளையும் படைத்துள்ள இவர் இன்றைய தலைமுறையின் துடிப்பு மிக்க கவிஞரும் எழுத்தாளருமாவார்.

இலங்கை சீமேந்துக் கூட்டுத்தாபனத்தில் (புத்தளம்) Shift Burner Chemist உத்தியோகஸ்தராகக் கடமையாற்றி Saudi cement company இல் ஐந்து வருடங்களும், Eastern province cement company இல் ஐந்து வருடங்களும், Raysut cement company oman இல் இரண்டு வருடங்களும் Shift-Burner -Chemist உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றிய இவர் தற்போது Qatar national cement companyயில் Production Superintendent ஆக central control room இல் கடமையாற்றுகின்றார். இவர் ஒரு சிறந்த சமூக சேவையாளரும், பட்டிமன்றப் பேச்சாளருமாவார்.

சிறந்த உதைபந்தாட்ட ஹொக்கி வீரரான இவர் அகில இலங்கை பாடசாலை உதைபந்தாட்டத் தெரிவுக் கோஷ்டியிலும் (பாங்ஹொக்) இலங்கை இளைஞர் உதைபந்தாட்டத் தெரிவுக் கோஷ்டியிலும் (பிரிப்பென்ஸ்) இலங்கை இளைஞர் ஹொக்கி தெரிவுக்கோஷ்டியிலும் (மலேஷியா) அங்கம் வகித்த முன்னணி வீரர் என்பதும் இளவாலை புனித ஹென்றியரசர் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இளவாலை இளங்கதிர் மன்றம்